Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2096 | 4 pagini — 20 bani | vineri 27 ianuarie 1956

SĂ PRODUCEM MAI IEFTIN!

1 la sută este un procent mic. Dacă tu însuți — de pildă — la locul tău de muncă, reduci prețul de cost al produselor pe care le fabrici cu acest procent, aceasta poate să nu reprezinte prea mult. Dar orice ocean este format din picături. La scara întregii economii naționale, reducerea prețului de cost al producției chiar cu numai 1 la sută ar duce anual la rezultate foarte mari. In industria electro-energetică — peste 20.000.000 kWh. In industria carboniferă — aproape 100.000 tone de cărbune. In industria siderurgică — 21.000 tone fontă, sau aproape 21.000 tone oțel Siemens Martin. In industria textilă — peste 5.600.000 metri de țesături de bumbac, din care se poate face cîte o cămașă pentru cel puțin 1.860.000 oameni.

Industria noastră dispune însă de posibilitatea de a reduce prețul de cost nu numai cu 1 la sută. Așa cum a arătat analiza făcută de cel de-al II-lea Congres al partidului, există rezerve uriașe în această privință.

In primul cincinal prețul de cost al produselor s-a redus în unele sectoare. Astfel, în industria electrotehnică el a scăzut cu 29 la sută, în cea a prelucrării țițeiului cu 21 la sută, în cea a construcției de mașini cu 18 la sută.

In același timp însă, într-o serie de sectoare prețul de cost nu numai că nu a scăzut, dar a și crescut. Nu este just faptul ca asemenea produse cum sînt lemnul, cărbunele, celuloza, hîrtia, carnea, zahărul, bumbacul, să se producă astăzi mai scump decît în 1951.

Nerealizarea sarcinii de reducere cu 23 la sută a prețului de cost pe întreaga industrie a lipsit economia națională de importante economii.

Pentru noul cincinal se prevede realizarea unor vaste lucrări capitale, cu circa 67—75 la sută mai mari ca în 1951-1955. Suma totală a investițiilor va fi de circa 105—110 miliarde lei.

Reducerea prețului de cost poate da contribuția sa la realizarea acestor mari sume. Astfel, scăderea prețului de cost în 1960 cu 15—20 la sută în industrie și cu cel puțin 20 la sută în construcții față de 1955, va permite să se aducă economii de circa 32 miliarde lei. Deci datorită străduințelor fiecărui muncitor, tehnician și inginer în vederea reducerii prețului de cost, se poate acoperi aproape o treime din cheltuielile totale prevăzute pentru lucrările capitale în anii cincinalului.

Compoziția prețului de cost este diferită în diferitele ramuri ale economiei naționale. In principal însă, ea conține cheltuieli pentru amortizarea mijloacelor de producție (a mașinilor și utilajelor), pentru materii prime și materiale, pentru plata manoperei. Reglementarea justă a fiecăreia dintre aceste elemente ale prețului de cost contribuie în mod direct la reducerea sa în general.

In propria noastră industrie de construcții de mașini, dat fiind că unele din produsele fabricate nu mai corespund din punct de vedere al producției, al consumului de materiale necesare executării lor și al prețului de cost, determinînd la rîndul lor un nivel scăzut de productivitate în ramurile cărora le sînt destinate, vor fi introduse în producție mașini noi, corespunzătoare necesităților. Lucrînd cu mașini moderne, muncitorii, tinerii muncitori, vor putea produce la un preț de cost mult mai scăzut.

In același timp trebuie îmbunătățită simțitor folosirea utilajelor existente, repartizîndu-se astfel cheltuieli de regie mai mici pe fiecare produs. Astfel, în construcții, prin utilizarea mai bună a parcului de utilaje, numărul de muncitori necesar nu va mai fi exagerat, lucrările se vor realiza într-un ritm satisfăcător și la un preț de cost mai scăzut.

Folosirea materiilor prime și materialelor oferă la rîndul lor rezerve însemnate pentru reducerea prețului de cost. In întreprinderi sînt posibilități mari de a completa repartizările „de la centru" înlocuindu-se materialele deficitare cu altele mai accesibile sau din resurse locale dar cu aceleași proprietăți și luptîndu-se de asemenea pentru un sever regim de economii.

Prin folosirea mai bună a utilajului, prin îmbunătățirea aprovizionării cu materiale, prin întărirea disciplinei în muncă, cheltuielile pentru forța de muncă vor fi reglementate. Astfel, în industria carboniferă punîndu-se în funcție acele haveze, combine și crațere care stau nefolosite, va fi consumată o cantitate mai mică de forță de muncă vie și totodată nevoile de brațe de muncă vor fi mai bine satisfăcute.

In lupta pentru reducerea prețului de cost un mare rol îl au proiectanții și arhitecții din institutele de proiectări. Prin soluții mai ieftine, dar de calitate superioară, prin generalizarea proiectelor-tip, ei pot realiza într-adevăr dintr-un condei economii de milioane.

Toate acestea privesc în cea mai mare măsură și tineretul. In interiorul ziarului apare astăzi articolul în care se arată cum — de pildă — la uzinele „Progresul"-Brăila, în cadrul ședințelor în care se dezbat Directivele Congresului partidului, utemiștii au făcut propuneri prețioase în privința reducerii consumului de metal, care vor contribui la scăderea consumului acestuia cu 100 kg., la fiecare tonă de piese livrate. Posturile utemiste de control au datoria să fie un factor activ în vederea folosirii mai bune a utilajelor și reducerii consumurilor de materii prime și materiale. In rîndurile tineretului s-a dezvoltat anul trecut o nouă formă, dovedită cu mari posibilități, de a economisi una din principalele materii prime ale industriei noastre — metalul: brigăzile complexe pentru realizarea de economii de metal la fiecare fabricat după exemplul tineretului de la uzinele „Clement Gottwald" din București. Pretutindeni ele trebuie activizate și extinse. Prin întărirea disciplinei, prin folosirea deplină a timpului de lucru, tineretul poate contribui de asemenea la reducerea prețului de cost.

Planul cincinal pe care am început să-l realizăm prevede ca pînă în 1960 salariul real să crească cu circa 30 la sută, în mare măsură ca urmare a scăderii prețurilor de vînzare la bunurile de larg consum. Reducerile de prețuri de vînzare cu amănuntul sînt însă posibile numai ca urmare a creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost.

Tineri și tinere, voi știți aceasta.

Aveți în mîna voastră maneta mașinii? Stă în mîna voastră compasul proiectantului? Țineți în mîna voastră materialul de prelucrat?

Dacă da — atunci în aceeași măsură stă în mîna voastră, ca și în miinile tuturor oamenilor muncii înșiși, viața mai bună a fiecăruia, viața mai bună a tuturor.

Scînteia tineretului

BICENTENARUL NAȘTERII LUI MOZART

„In opera mea, există pasaje care dau satisfacție numai cunoscătorilor, dar ele sînt în același timp astfel compuse, încît necunoscătorii, fără a ști de ce, se simt mulțumiți cînd le ascultă".

Wolfgang Amadé Mozart

(Dintr-o scrisoare din 28 dec. 1782).

Citiți în pag. 2-a o evocare a vieții și operei marelui compozitor.

MUNCĂ AVÎNTATĂ pentru îndeplinirea noului cincinal

Plăci din rumeguș aglomerat

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Muncitorii, inginerii și tehnicienii Combinatului forestier „Bernat Andrei" din Vatra Dornei au studiat cu multă atenție documentele celui de al doilea Congres al partidului.

Inainte, rumegușul era destinat focului. Acum, prin înființarea secției de rumeguș aglomerat, Combinatul „Bernat Andrei" va realiza însemnate economii prin înlocuirea cu rumeguș a unor materiale scumpe: cherestea din brad și fag din care se fabricau înainte plăcile sanitare.

Paralel cu această realizare, colectivul de muncă al combinatului forestier „Bernat Andrei" a obținut în noul an succese grăitoare. Numai în primele 15 zile ale lunii ianuarie a fost depășit planul la toți indicii. La cherestea s-a îndeplinit planul cu 116 la sută, iar la lăzi și lemn de mină cu 113 la sută. Ca urmare a acestor realizări, productivitatea muncii a crescut în primele 15 zile ale acestei luni cu 6 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

Măsurile ce se iau în prezent pentru mecanizarea încărcării în vagoane a lemnului de mină, prin introducerea a două elevatoare și electrificarea transportului cherestelei în depozit vor aduce noi succese forestierilor.

Din colectivul combinatului forestier „Bernat Andrei" din Vatra Dornei face parte și gateristul Tufianu Ion. Lucrînd la grupul trei gatere și organizîndu-și bine munca reușește să obțină rezultate însemnate în producție care îl situează printre fruntașii întreprinderii.

In foto: gateristul Tufianu Ion la locul de muncă.

Pentru dezvoltarea economiei naționale

Dacă în anul 1949 s-au înregistrat 8.000 de propuneri de inovații, în anul 1955 au fost prezentate spre rezolvare de aproape 8 ori mai multe propuneri. In anii primului plan cincinal au fost introduse în industrie 90.693 de inovații și raționalizări. Numai în anul 1955, în industria metalurgică și constructoare de mașini au fost introduse 5920 de inovații, în industria chimică 2.276, iar în exploatările carbonifere au fost aplicate de aproape două ori mai multe inovații decît în 1954.

Aplicarea în procesul de producție a acestor inovații a făcut posibil să se realizeze în anii primului plan cincinal economii antecalculate în valoare de 1.379.894.832 lei. Anul trecut, de pildă numai în urma aplicării a 30.543 inovații s-au realizat economii antecalculate în valoare de 445.392.676 lei.

Măsuri pentru dezvoltarea fondului piscicol

Grea a fost în trecut munca pescarilor. Lipsiți de ambarcațiuni și utilaj modern, ei erau nevoiți să vîslească 50-60 km. în larg, timp de cîteva zile, pentru a aduce la țărm cantități mai mari de pește.

Astăzi, întreprinderile piscicole din Sulina, Sf. Gheorghe, Jurilovca și Constanța dispun de unelte și vase de pescuit moderne primite din Uniunea Sovietică sau construite în țara noastră. Aproape 90 la sută din totalul vînatului marin se efectuează cu taliene gigant și semigigant de tip Habarov, cu năvoade mecanizate pentru pescuitul de coastă și fluvial, năvoade pungă pentru pescuitul de larg etc. Intreprinderile sînt înzestrate, printre altele, cu 18 pescadoare, un vas motocabotier, 47 cutere, 10 baleniere finlandeze, 4 barcaze izoterme motorizate, 8 șalupe fluviale pentru transport și 3.500 de bărci pescărești. Numai flota de pescuit din Marea Neagră dispune în afară de vasul-bază „Octombrie Roșu", de 82 vase de pescuit. Pe vasul „Octombrie Roșu" s-a amenajat o cherhana pentru depozitarea peștelui, înzestrată cu frigorifere și congelatoare, precum și o fabrică de gheață.

In țara noastră se construiesc mereu noi vase pescărești și ambarcațiuni nemotorizate care sînt trimise întreprinderilor piscicole. La șantierul naval din Tulcea se confecționează acum utilaj pescăresc, precum și ambalaje pentru produsele pescărești. Transportul peștelui este asigurat de un mare număr de vase izoterme, mahune, șalupe și altele. Fabrica de plase și unelte pescărești din Galați își lărgește continuu capacitatea de producție.

Inzestrarea sectorului pescăresc cu noi vase și unelte de pescuit, precum și măsurile luate pentru dezvoltarea fondului piscicol, au făcut ca producția de pește să crească simțitor. Oamenii muncii din patria noastră primesc acum cantități de pește și produse pescărești de două ori mai mari decît în anul 1948.

(Agerpres)

Tanin din conuri de molid

Unul dintre inginerii fabricii se plimba într-o zi pe cărările pădurii. E bine și plăcut să respiri aerul proaspăt de molid, să asculți tainicele șoapte ale pădurii. E minunat să mergi, cu pasul apăsat, peste covorul moale al toamnei.

Dar pe neașteptate, de sus, dintr-un molid, îi căzu în cap, un con. De ciudă, inginerul îl luă în mînă și îl frînse în două. Deodată rămase însă pe gînduri. Conul rupt în două răspîndea un puternic miros de rășină.

— Dar, dacă...? Ce-ar fi să încerc, îi trecu prin minte.

Zis și făcut.

A doua zi, la cabinetul tehnic al fabricii „Taninul Maramureșului" din Vișeul de sus, se ducea o discuție aprinsă.

Intr-adevăr, producția fabricii era legată de exploatarea coniferelor. Dar cum se întîmplau lucrurile? Abia după tăiatul copacilor, fiecare molid era cojit. Munca era migăloasă și prea puțin productivă. Așa că o experiență cu conuri de molid nu strica.

Au trecut trei-patru zile.

Analiza de laborator dădu rezultate neașteptate. Taninul se găsea în conuri într-o proporție mult mai mare decît în scoarța de molid.

Extracția taninului din coajă de molid mai prezenta și alte greutăți. Nu se putea folosi decît coaja de la molizii trecuți de 80—90 ani. In felul acesta, în timp ce scoarța nu poate fi folosită decît o singură dată în 80—90 ani, conurile pot fi ușor culese în fiecare an și la fiecare conifer se pot obține anual 15—25 kg. de conuri. Prin folosirea conurilor de molid, prețul de cost scade cu 25 la sută.

Iată deci cîte avantaje! Așa s-a ajuns la hotărîrea de a se extrage tanin din conuri de molid. Pînă acum, colectivul fabricii a strîns materia primă necesară producției unei cantități importante de tanin.

Noutăți de la „Prototipul"

Mașina de fiolat

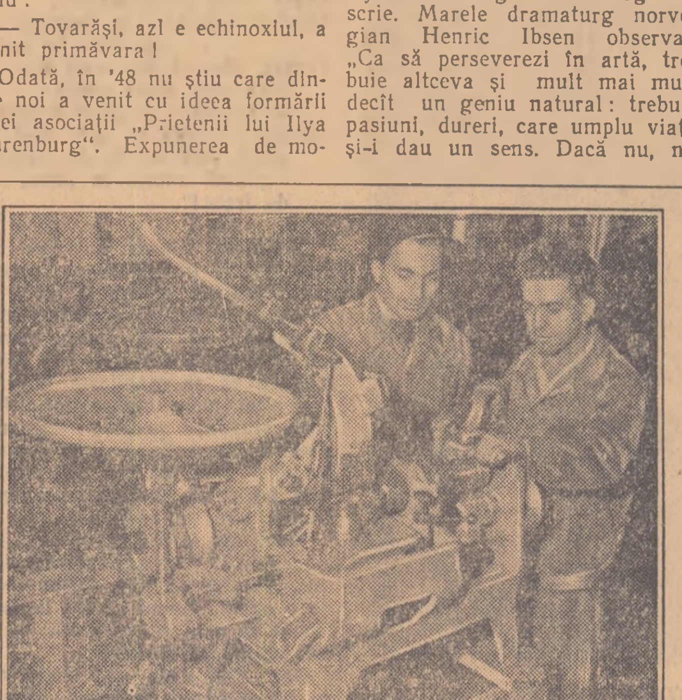
Dintr-o fabrică mică de pe una din străzile Capitalei a ieșit zilele trecute o mașină mare. Nu este nici decum o instalație de proporții gigantice, cu zeci de dispozitive. Nu! Calificativul se atribuie mai mult importanței și realizării de seamă ce o constituie acest agregat. Este vorba despre mașina de fiolat, universală, complect automată realizată de colectivul de muncitori, tehnicieni și specialiști de la „Prototipul".

Povestea acestei mașini a început cu o vreme în urmă. In industria noastră farmaceutică se simțea o imperioasă nevoie de această mașină. In străinătate se găseau mașini dar care nu executau toate operațiunile: încărcarea, tăierea fiolelor, umplerea lor și apoi închiderea. Pentru aproape fiecare operațiune era necesară o altă mașină. Și nu era totul: mașinile din străinătate mai prezentau un inconvenient: pentru fiecare dimensiune de fiolă era necesar un alt șir de mașini. Așadar, pentru atîtea dimensiuni și feluri de fiole cîte are nevoie industria noastră farmaceutică ar fi trebuit să cumpărăm zeci și zeci de mașini. Dar nu numai atît: mașinile străine nu obțineau și sterilizarea.

Proiectul mașinii universale și automate l-a făcut ing. H. Löbel, de la Institutul de Proiectări al Ministerului Industriei Alimentare. Proiectul a ajuns în mîna tehnicienilor și specialiștilor de la „Prototipul". S-a început procesul tehnologic, s-a trecut la lucrarea pieselor. Zeci și zeci de noi îmbunătățiri s-au adus pe parcurs. Animați de dorința de a da țării o mașină perfectă, maiștrii Becher Francisc, Almășanu Mihai și Ionescu Nicolae au făcut din realizarea acestei mașini o chestiune de onoare. Și au reușit. Zilele acestea, mașina de fiolat a fost instalată la Institutul de seruri „Dr. I. Cantacuzino" și s-a trecut la producția de probă. S-a stabilit astfel că mașina dă o producție de 2.800 fiole pe oră. Ea este deservită de o singură muncitoare și înlocuiește munca a 18 oameni. Toate cele patru operații se execută simultan, iar în dispozitivul de prindere intră orice fiolă, de la cea mai mică pînă la cea mai mare dimensiune. Muncitorii și tehnicienii de la „Prototipul" sînt mîndri că au reușit să construiască o mașină cu mult superioară celor fabricate în țările capitaliste.

7-800 holșuruburi pe oră!...

Dar mașina de fiolat nu este singura realizare de care sînt mîndri muncitorii de la „Prototipul". Printre altele se numără și prototipele mașinei de recoltat și transportat stuf, turbine ce se construiesc acum la Reșița și care au ajuns — ducînd departe faima tehnicii românești — pînă în China populară, Indonezia, India etc.

Am surprins în atelierul de mecanică fină un moment deși obișnuit totuși semnificativ și oarecum emoționant: doi oameni, dintre care unul negricios să fi avut vreo 30 de ani și altul tînăr cu părul castaniu și simpatic, își făceau de lucru pe lîngă o mașină nouă, măruntă ca un aparat de laborator, sclipitoare și delicată. Aveau în privirile lor, în gesturile gingașe, atente cu care lustruiau liniile curbe ale pieselor ceva din expresia artistului în fața unei lucrări de artă. Nu, n-am greșit! „Lucrarea de artă" era o mașină automată de filetat holșuruburi, o nouă realizare a colectivului de la „Prototipul". Caracteristicile operei: mașina lucrează automat fără lucrător sau supraveghetor, produce 7-800 holșuruburi pe oră, funcționează perfect și... este „fabricat în R.P.R."! Artiștii sînt Ionescu Nicolae și Predescu Traian. O contribuție meritorie a adus-o și inginerul Ionescu Aurelian și nelipsitul maistru Becher Francisc, șeful secției de mecanică fină, un uriaș blond, veșnic cu treabă și totuși vesel cu toată lumea.

Alături, pe un banc, cu piesele unele înnegrite ieșite din forma turnătorului, altele strălucitoare—lustruite de cuțitul strungurilor—se află în ambalare o altă mașină despre care poznașul maistru Becher dă șiret din umeri:

— Nu știu nimic! O fi vreo nouă drăcie...

Induplecat, uriașul acesta harnic și priceput se apleacă și-mi șoptește:

— O nouă mașină de... dar mai bine așteaptă s-o terminăm. Toate se află la timpul lor. Nu zi hop, pînă nu sări...

A plecat zîmbind cu tîlc, lăsîndu-mă înciudat, pradă curiozității. Dar am privit din nou mașina, am trecut prin minte realizările lor de pînă acum și am înțeles frumusețea modestiei lor.

GH. PIETRARU

Lucrările sesiunii Comitetului Executiv al U. I. S.

Joi au continuat în București lucrările sesiunii Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților. Participanții la sesiune au trecut la discutarea celui de al doilea punct al ordinei de zi: programul de activitate al U.I.S. pe anul 1956.

Pe baza discuțiilor, în programul pe anul 1956 au fost incluse, printre altele, înființarea unui birou studențesc pentru sprijinirea luptei împotriva colonialismului, precum și organizarea unor seminarii internaționale pe specialități. Anul acesta urmează să se organizeze astfel de seminarii pentru studenții în agronomie în orașul As din Norvegia, pentru studenții în medicină la Leningrad, pentru studenții în științe economice la Sofia și o conferință internațională a studenților arhitecți. Participanții au aprobat regulamentele de funcționare a birourilor pe facultăți, birouri menite să faciliteze colaborarea și schimburile de experiență și de materiale între studenții de aceeași specialitate din diferite țări. De asemenea, acestor birouri le revine sarcina să organizeze anual seminariile internaționale.

O parte importantă a programului U.I.S. este ajutorul reciproc dintre studenții din diferite țări. Astfel, datorită ajutorului colegilor lor din alte țări, studenții din Asia care suferă de tuberculoză, au posibilitatea să se trateze la sanatoriul internațional studențesc de la Pekin, iar centrul universitar de asistență medicală din Laponia va fi înzestrat cu aparate Roentgen. Se preconizează de asemenea un schimb internațional de manuale cu scopul de a se veni în ajutorul studenților din țările coloniale.

O mare importanță s-a acordat sportului studențesc. Anul acesta, studenții sportivi din întreaga lume se vor întîlni la a XI-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă, care au loc între 7-13 martie la Zakopane (Polonia), la al III-lea Campionat Mondial Universitar de șah, care se va ține între 5-15 aprilie la Uppsala (Suedia), precum și la alte competiții internaționale.

Participanții la sesiune au sprijinit în întregime propunerile prezentate de Secretariatul U.I.S., arătînd totodată și cum vor participa studenții din țările lor la realizarea acestui program. S-a subliniat de asemenea importanța sprijinirii studenților din țările coloniale și dependente, pentru a li se da posibilitatea să participe la programul U.I.S. Toți cei ce au luat cuvîntul și-au exprimat convingerea că acest program va duce la o și mai bună cunoaștere reciprocă între studenții lumii, la strîngerea prietenției și cooperării între ei.

VEȘTI DIN ȘCOLI ȘI FACULTĂȚI

Prietenele

Ochii negri, mari ai Auricăi radiau de bucurie. A răspuns concret, clar, cu multă siguranță la examenul de geometrie și a luat nota 5.

— Iți mulțumesc Ana, îi spunea bunei sale prietene îmbrățișînd-o. Ție îți datorez marea satisfacție pe care o am acum.

Și prietenele își aduseră aminte de timpul cînd Aurica Costache se descurca greu în problemele de geometrie, de ziua în care au început să se ajute. Totul a plecat de la o supărare. In clasă se dăduseră cîteva probleme de efectuat. Auricăi îi venea destul de greu să le lucreze și ceru rezolvarea de la Ana. Aceasta a refuzat-o și consecința a fost supărarea.

„Ești o egoistă! Nu-mi ești adevărată prietenă cum te credeam!" îi reproșa Aurica.

Ana i-a dovedit însă că ajutorul nu constă în a-i rezolva problemele.

După cîteva zile prietenele erau iarăși nedespărțite. Impreună recapitulau materia parcursă, împreună rezolvau nenumărate probleme care să limpezească în mintea Auricăi tot ceea ce pînă atunci îi era confuz, de neînțeles. Pe zi ce trecea încrederea în propriile-i puteri creștea, misterul geometriei dispărea și Anica devenea o tot mai pasionată matematiciană.

Prietenia sinceră e urmată totdeauna de rezultate bune...

Iată, Marioara Uță a luat și ea nota 4 la examen.

Ea era înainte o elevă destul de slabă. Cine a ajutat-o? Prietenele ei, întregul colectiv. De asemenea Tanța Tănase a obținut la geometrie nota 5. Nu este și asta un rod al prieteniei cu Maria Sarovici?

Corespondentă
PAULA IORDACHE
elevă în anul III B.
Școala pedagogică mixtă nr. 1
București

Pe scurt despre vacanța studenților

● *Peste 3100 studenți își vor petrece anul acesta vacanța de iarnă în tabere și stațiuni de odihnă la: Sinaia, Predeal, Călimănești, Govora, Sovata, Borsec. Iar 1000 de studenți vor face excursii, de cîte șase zile, la cabanele Diham Gîrbova, Muntele Roșu, Vîrfu cu Dor, Păltiniș, Rarău, Stîna de Vale, Muntele Mic, Plaiul Foii, Suhard. Se vor face de asemenea și excursii de cîte două zile la Orașul Stalin și Sinaia.*

● *In cursul acestei săptămîni studenții de la Institutul Medico — Farmaceutic din București vor face o vizită tovărășească colegilor lor de la Timișoara. Cu această ocazie echipa de baschet a I.M.F. va susține cîteva meciuri amicale la Timișoara, iar un colectiv cultural al institutului va da un spectacol în fața studenților timișoreni.*

● *Echipa de teatru a Institutului Științe Economice și Planificare „V.I. Lenin" își va petrece vacanța la Sinaia, unde va continua pregătirea piesei „Nota zero la purtare", piesă cu care vor participa la concursul pe țară al echipelor artistice.*

Din zilele examenelor

Anu-ntreg cu capu-n nori-i
Care-o fi astăzi minunea!
Își salută profesorii?
Nu, salută... sesiunea

(Din gazeta Universității C. I. Parhon din București).

In legătură cu...

Ilya Ehrenburg

Azi, cînd Ilya Ehrenburg e felicitat pentru cei 65 de ani ai săi — revin încîntat la una din ideile adolescenței noastre, elevi în clasa opta de liceu, pregătind bacalaureatul și împărțind „Tînărul muncitor" pe toate străzile Bucureștiului. Aveam mania asociațiilor romantice: formaserăm de pildă, o ligă— „Liga echinoxiului", care-și propunea, pur și simplu, să popularizeze în cele mai largi pături ale populației marile idei legate de primăvară și toamnă... Singura acțiune a „ligii" s-a desfășurat în ziua de 21 martie 1947, cînd pe tot traseul de la școală acasă, am sunat la fiecare casă, anunțînd:

— Tovarăși, azi e echinoxiul, a venit primăvara!

Odată, în '48 nu știu care dintre noi a venit cu ideea formării unei asociații „Prietenii lui Ilya Ehrenburg". Expunerea de motive a fost scurtă și cuceritoare: Ehrenburg este dintre scriitorii fără de care nu putem simți azi lumea, universul. Am admis. Ne exprimam patetic, în tirade — dar exprimam adevărul. Am fost cuceriți de idee, dar n-am înființat asociația, după cum se cuvine în adolescență, cu inconsecvența și exaltările ei. Firesc, ne-am legat mult mai adînc de el, pe măsură ce timpul trecea... Mi-aduc aminte cum unul dintre noi nu s-a dus cîteva zile acasă, pentru că acolo, un unchi de-al lui, estet sceptic de bibliotecă, susținea că „Furtuna" e opera unui bun reporter, și atît.

„Esteții" aceștia de bibliotecă sau snobii posedînd cîteva elemente de estetică, deveniți peste noapte „lucizi" și „dăștepți" — nu înțeleg nimic din opera lui Ilya Ehrenburg. Ehrenburg nu scrie. Marele dramaturg norvegian Henric Ibsen observa: „Ca să perseverezi în artă, trebuie altceva și mult mai mult decît un geniu natural: trebuie pasiuni, dureri, care umplu viața și-i dau un sens. Dacă nu, nu creezi ci scrii cărți". Ehrenburg nu scrie cărți. Ehrenburg nu trebuie fixat numai în literatură, cu elementele literaturii — el trebuie fixat în viața noastră, judecat cu toate elementele vieții. Ehrenburg scrie pentru că respiră, pentru că-i curge sînge prin artere, pentru că are o inimă, pentru că plînge, pentru că luptă, pentru că-i un om sovietic. Tot ce scrie, ne destăinuie el, „vine de obicei nepoftit, ca o dramă personală, exclude toate sentimentele, toate planurile, îl îneacă pe scriitor și acesta scrie ca să poată respira. Cartea nu poate fi gîndită după un plan, cartea trebuie s-o suferi..."

Scrisul la el este o funcție respiratorie. Judecați-i respirația, pulsul, judecați-i inima; ceea ce pare că se repetă la el, nu-s decît bătăile egale ale unei inimi unice. El repetă mereu apelurile sale către omenire — de multe ori în aceiași termeni — revine iar și iar la mamele care trebuie să-și apere copiii, la europenii care trebuie să-și apere uzinele și catedralele, la americanii care trebuie să înțeleagă, repetă și repetă metaforele sale dragi, ideile lui de foc, tocmai pentru că-i mult mai mult decît un scriitor, pentru că respirația, pulsațiile sîngelui — ale lui și ale tale, ale voastre și ale mele — sînt asemănătoare, permanente, emoționante, și el le aude, le înțelege. Unul dintre prietenii — membri ai acelei asociații iluzorii din '48 mi-a mărturisit că ultimile fotografii ale maestrului îl neliniștesc. Sînt excelente — am replicat. Ehrenburg arată puțin obosit, parcă nedormit, parcă suferind, cu ochii încercănați, încordat pe pipă. Nu-l văd altfel, decît consumîndu-se, obosindu-se, veghind la acele drame personale, dramele umanității.

Ce formidabilă ar fi o asociație „Prietenii lui Ilya Ehrenburg"! Ar fi? Dar ea, într-un fel există: milioanele de prieteni ai Uniunii Sovietice sînt prietenii lui Ehrenburg. Și dacă ne-am gîndi mai departe — președinte de onoare ar merita să fie acel general sovietic care în timpul grelelor lupte defensive din '941 a dat un ordin unic în analele armatelor și literaturii: din lipsă de hîrtie, soldații au voie să-și facă țigări din hîrtia ziarelor, CU EXCEPȚIA ARTICOLELOR LUI EHRENBURG! Știți ce înseamnă o țigară pe front? Eu nu știu. Cei ce știu spun că înseamnă viață. Din articolele lui Ehrenburg nu aveai voie să-ți faci țigări! Ele înlocuiau totul: obuzul, scrisoarea de acasă, țigara, pansamentul, romul... Generalul acela sovietic a intuit cel mai bine prin ordinul său, rolul lui Ehrenburg în lupta noastră.

RADU COSAȘU

Citiți în pag. 3-a

Cei mai buni fii ai poporului propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare

WOLFGANG AMADEUS MOZART

1756 1956

In zori

Pe la începutul anului 1756, în seara de 27 ianuarie, era forfotă mare în locuința unui Hofmusicus (muzicant de curte) din micul orășel austriac Salzburg. Soția lui Leopold Mozart, Maria Ana, tocmai adusese pe lume un nou copil. In mintea tuturor celor apropiați străfulgera din nou întrebarea: „Va trăi el oare?" Îngrijorarea era firească. Moartea venise nu odată să răpească viața pruncilor familiei Mozart. Băiețelul nou născut — Johann Wolfgang Amadeus —era al șaptelea născut în casă. Din primii șase numai Marianne — „Nannerl" — cum i se mai zicea — apucase să crească ceva mai mare.

Cînd zarva se mai liniști, Leopold Mozart se retrase în colțul său și se aplecă asupra unui manuscris, revăzîndu-l pentru a nu știu cîta oară. Era o metodă de vioară, scrisă de el. Poate că asta măcar — se gîndea el — avea să facă cunoscut în lume numele de Mozart, numele unui vechi neam de oameni cinstiți și muncitori din Augsburg.

Cu ochii obosiți, lăsă manuscrisul din mînă și gîndurile îi zburară spre copiii săi: la „Nannerl" o să-i dea lecții cam peste trei ani, iar „Wolfgangerl" mai încolo cînd o împlini 6-7 ani, dacă l-o apuca...

Răsăritul

...L-a apucat! Și cînd „Nannerl" lua primele lecții, fratele ei, care nu avea decît trei ani, venea și, atent, cu ochii pierduți, își proptea capul mare pe clavecin și asculta... Iar după sfîrșitul lecțiilor se ducea la clavecin și cu două degete căuta acele sunete care îmbinate îi plăceau atît de tare.

Și vremea trecea...

Intr-o bună zi, se întîmplă un fapt care stîrni uimirea tatălui său. Wolfgang împlinise patru ani. Ducîndu-se odată acasă cu trompetistul de la curtea din Salzburg, Schachtner, Leopold Mozart îl văzu pe fiul său scriind de zor ceva.

— Ce faci acolo? întrebă tatăl.

— Un concert pentru pian; prima parte este aproape încheiată!

— Ia să vedem!

— Dar nu-i încă gata!

— Las-să vedem. Mare grozăvie trebuie să fie acolo!

Tatăl luă hîrtia și-i arătă prietenului său o mîzgăleală din care acesta nu putu înțelege nimic. Rîseră împreună, dar — privind mai atent hîrtia — tatăl ridică surprins sprîncenele și apoi ochii i se umeziră de emoție și bucurie:

— Privește aici, Schachtner; toate sînt conform regulilor. Numai că este atît de greu, încît nu se poate folosi; nimeni n-o să fie în stare să-l cînte.

— E un concert! Trebuie să exersezi într-atît încît să-l poți cînta — protestă Wolfgang.

La patru ani, cariera de muzician a lui Wolfgang Amadeus Mozart începea...

Tatăl său își jertfi începînd de atunci tot timpul liber pentru a se ocupa de educația muzicală a copiilor. Mulți ani după aceea, Wolfgang avea să spună: „Nimeni nu a lucrat atît ca mine pentru a învăța compoziția muzicală".

Văzînd progresele copiilor săi atît de bine pregătiți pentru a minuna publicul, Leopold Mozart se gîndi că n-ar fi rău ca lumea să-i cunoască și... să-i răsplătească. Și atunci începură călătoriile „copiilor-minune". Mai întîi la München, în primăvara anului 1762 la electorul de Bavaria, apoi la Viena, în toamna aceluiași an, la curtea împărătească.

Călătoriile obositoare nu conteneau. Copiii cîntară în multe din statulețele în care era fărîmițată în acea vreme Germania feudală, în Belgia, Olanda, Anglia, Franța. Cu prilejul acestor călătorii, tatăl învăța să cunoască valoarea guineelor, ducaților, ludovicilor pe care-i primea; micul Wolfgang învăța să cunoască lumea, obiceiurile, muzica ei; cînta și compunea. La Paris, el îl cunoscu pe Schobert, marele maestru silezian al clavecinului, iar la Londra pe Johann Christian Bach, fiul marelui compozitor Johann Sebastian Bach. Clara eleganță a stilului muzicii acestuia își puse pecetea pe lucrările din vremea aceea ale lui Mozart și, în primul rînd, pe întîile sale simfonii, în care se făcea simțită o sumbra tristețe, specifică inspirației lui Schobert.

Primii nori

Anul 1766 găsi familia Mozart reîntoarsă la Salzburg, dar în anul următor plecă la Viena. Nu-i lucru ușor însă să fii „copil minune". Intrigile și calomniile se țineau lanț. „Nu Wolfgang ci Leopold Mozart este autorul compozițiilor", „Mozart are în deget un giuvaer fermecat pe care dacă-l scoate nu mai e bun de nimic". Wolfgang se lăsa închis singur într-o cameră și după cîteva ore, prezenta compoziția cerută pentru a-și justifica titlul de „copil-minune". „Giuvaere fermecate" erau de fapt mintea și inima lui. Și ele dovedeau netemeinicia calomniilor. Acestea deveniră și mai intense cînd i se comandă să scrie muzica pentru o comedie-bufă. În scurtă vreme el termină „La finta simplice" („Falsa ingenuă"), prima sa operă și, în același timp, prima sa decepție: intrucît rivalii săi reușiră să zădărnicească punerea ei în scenă. La Viena se montă în schimb, nu pe marea scenă de operă ci pe una a familiei Messmer, lucrarea „Bastien și Bastienne" inspirată de o lucrare a lui Jean Jacques Rousseau și în care Mozart folosea pentru prima oară și melodii populare. Dar în același timp la Viena progresează și arta sa simfonică și din vremea aceea datează prima simfonie cu adevărat originală a lui Mozart: cea în re major (din 1768).

Culmea gloriei

După o scurtă ședere la Salzburg, pornește spre meleagurile Italiei — „țara operei". Aici are loc același foc de artificii de succes, entuziasm și uimire. La Bologna el îl cunoaște pe celebrul muzician Padre Martini care-l inițiază în arta vechilor contrapunctiști italieni. In Italia cunoaște forța și slăbiciunea operei italiene. Genul operei îl pasiona. Fericit, el termină la 14 ani opera „Mithridate" (după clasicul francez Racine), pe care o dirijează el însuși cu mare succes.

Mozart mai avea să străbată o cale lungă — nu atît în ceea ce privește abilitatea tehnică, care era excepțională și în 1770, ci în experiența de viață — pînă cînd să ajungă la capodoperele sale din genul operei: „Nunta lui Figaro", „Don Juan", „Flautul fermecat". Succesul de la Milano a fost cu toate acestea foarte mare și cînd noi succese veniră să se adauge, la Bologna, Roma și Neapole, faima lui Mozart atinse apogeul. Hasse, un cunoscut compozitor al vremii, a spus: „Copilul acesta va face ca noi toți să fim uitați..." Lucrul adevărat; dar mai întîi însuși Mozart avea să cunoască uitarea.

Adept al iluminismului

Reîntoarcerea lui Mozart la Salzburg avu loc tocmai cînd muri primatul Schrattenbach, la curtea căruia era angajat. In locul acestuia veni Iyeronimus de Colloredo, care adăuga la disprețul boieresc față de originea modestă a lui Mozart hotărîrea de a nu-l lăsa pe acesta să se îndepărteze de un nivel mijlociu la care, gîndea el, situația sa specială îl condamna. Mozart era de altă părere însă: **„Inima este cea care-l înnobilează pe om; și chiar dacă nu sînt conte am poate mai multă onoare în suflet decît mulți conți".** Nu e greu să găsim în asemenea idei înaintate înrîurirea iluminismului francez care a pregătit ideologic revoluția burgheză din Franța. Ideile iluministe a junseseră și pînă la Mozart. În 1776 îi scrie lui Padre Martini: **„S'ntem pe lumea aceasta pentru a căuta să învățăm necontenit, pentru a ne LUMINA** (sublinierea noastră) **unii pe alții prin mijlocirea convorbirilor și pentru a ne sili să facem să progreseze cît mai mult științele și artele frumoase".** Ideile înaintate îl vor caracteriza dealtfel mereu de-a lungul vieții. O dovedește alegerea ca libret de operă a comediei lui Beaumarchais „Nunta lui Figaro" (interzisă la Paris și Viena) lucrare în care omul simplu, isteț, înfrînge pe „nobilul" aristocrat; o dovedește de pildă, „Cîntecul libertății" sau următorul text pe care e scrisă una din ultimele sale cantate (1791) și care prevestește parcă „Imnul bucuriei" din simfonia a IX-a de Beethoven:

„Rupeți mrejele acestui miraj,
Rupeți vălul prejudecăților,
Scoateți hainele care îmbracă
omenirea în secte
Turnați pluguri din acest fier
care pînă acum ducea
la vărsarea sîngelui frățesc!
Spargeți stîncile cu acel praf
negru care atît de des azvîrle
plumb asasin în inima
de frate!"

Negăsind aiurea mijloace de trai Mozart trebuia să se resemneze însă să rămînă la curte și să scrie serenade, divertismente, menuete, muzică pentru nunți ș.a., dar și simfonii — în care începea să se manifeste înrîurirea altui mare compozitor: Joseph Haydn, pecetea originală specific mozartiană fiind totuși evidentă. **„Să compun este unica mea bucurie, singura mea pasiune"**, scria el undeva.

Visul său rămînea opera — „ideea fixă" cum și-o numea singur. **„Numai să aud vorbindu-se de o operă, numai să fiu la teatru și să aud că se cîntă — și iată că-mi ies din fire".**

Dar „Înălțimea sa" Colloredo nu gusta genul de operă. În sufletul lui Mozart mocnea revolta, mocnea acel „spirit de provocare și de răzvrătire împotriva întregii societăți germane așa cum era ea atunci" — despre care vorbește Engels cînd se referă la jalnica situație a Germaniei din secolul XVIII. Incetul cu încetul, se naște ideea plecării în Franța, pentru a încerca să-și croiască acolo o nouă viață.

In sfîrșit, în 1777, la 21 de ani, el porni spre Paris, căutînd să-și găsească, pe drum sau chiar în Paris, o slujbă mai bună. La München electorul de Bavaria îi făcu multe complimente, îi dărui chiar un ceas, dar nu-l ajută; la Augsburg petrecu două săptămîni zadarnice. La Mannheim, acest caracteristic oraș „simfonic" german, în care muzica instrumentală căpătase o importanță unică, Mozart se întîlni cu muzicieni de seamă. Vizita la Mannheim aducea noi elemente, o nouă hrană necesară geniului său, sintezei originale pe care o reprezenta muzica sa în care sînt ridicate pe o treaptă superioară cuceririle muzicii de pînă atunci, cuceriri cunoscute la Londra, în Italia, la Mannheim și la Viena.

Don Giovanni ossia il Dissoluto punito.

AFIȘUL PREMIEREI OPEREI „DON JUAN" LA PRAGA

Ruptura

Ajunse în sfîrșit la Paris. Odinioară copilul-minune făcuse să pîlpîie vitalitatea obosită, curiozitatea aristocrației. Acum totul fusese uitat. Iubitorii de muzică erau ocupați cu luptele dintre adepții reformelor lui Gluck din domeniul operei și dușmanii lor. Nimeni nu-și mai aducea aminte de Mozart. Ba nu! Maestrul de balet Noverro îi oferi ajutorul său, îi scrie chiar un libret. Mozart compune muzica și... Noverro își însuși și gloria și banii. După cîtva timp compozitorul înfrînt, părăsi Parisul. Lăsa acolo multe din iluziile sale și amintirea mamei care murise în marele oraș. Singur, cu inima îndurerată, luă calea întoarcerii spre Salzburg, unde-l chema tatăl său înecat în datorii.

Intoarcerea nu era aceea a unui fiu rătăcitor mult așteptat. Colloredo îi rezervase mai departe rolul de lacheu. Mozart dăruise deja opera sa „Idomeneo", lucrări de cameră și simfonice de valoare (ca de exemplu pastorala simfonie în sol bemol sau simfonia concertantă pentru alto și vioară, primele sale concerte pentru clavecin și orchestră, sonate etc.). Mult nu mai putea suporta el umilințele. În 1781 își prezentă demisia din postul de muzician al curții, în ciuda părerilor tatălui său, căruia îi scria în acest sens: **„Că lașii curtezani se uită strîmb la dv. o cred, fără îndoială, dar ce aveți de împărțit cu acești mizerabili lachei? Cu cît acești oameni vă sînt mai ostili, cu atît mai plin de mîndrie și dispreț trebuie să-i priviți".**

Mozart își obținu în cele din urmă independența, libertatea. Cu opt ani mai tîrziu, într-un alt colț al lumii, un întreg popor, cel francez, în care mocnea ura și revolta, avea să îndeplinească acțiunea revoluționară care urma să pună capăt samavolniciilor aristocrației.

Mozart era un fiu al acestor vremuri: ceea ce a însemnat 14 Iulie 1789 pentru istorie, a însemnat pentru muzicieni 9 mai 1781 cînd Mozart o rupe definitiv cu slujba de muzician de curte.

Anii din urmă

Cam în aceeași vreme (12 iulie 1782) se prezenta opera sa „Răpirea din Serai". Urmă „Nunta lui Figaro" (1 mai 1786). Pentru orașul Praga, unde era iubit și respectat, scrie „Don Juan" și „Clemența lui Titus" în care a ridicat spre cele mai înalte culmi genul operei. Apoi opera „Cosi fan tutte" (după Marivaux) și în sfîrșit „Flautul fermecat", operă de o neasemuită bogăție și valoare, în care Mozart face o sinteză originală a liedului german, a fugii, a coralului. Ea reprezintă pe drept cuvînt testamentul său muzical în domeniul operei.

In aceeași perioadă (iunie-august 1788) Mozart desăvîrși ciclul simfoniilor sale, pe care-l împodobi cu măreața trilogie a ultimelor sale simfonii. Dacă simfonia nr. 39 desfășoară larg viziunea caldă și poetică a năzuințelor sale, cea în sol minor (nr. 40) pune marea problemă a dramatismului vieții, iar cea în Do (numită și „Jupiter") apare ca o apoteoză a geniului său muzical.

Alături de aceste capodopere el a dat la iveală cea mai mare parte a concertelor sale instrumentale, minunate lucrări de muzică de cameră etc.

Intr-o bună zi din primăvara lui 1787, Mozart primi vizita unui tînăr scund, cu fața smeadă. Părul său des, negru, părea că nu poate fi ascuns sub peruca ce acoperea acel cap mare, cu trăsături hotărîte. Recomandîndu-se, tînărul, îl rugă să-l asculte. Mozart îl invită să se așeze la clavecin și să improvizeze pe o temă dată. Cînd ultimile acorduri răsunară, Mozart exclamă: **„Despre acest tînăr o să se mai vorbească în lume".** Tînărul se chema Ludwig van Beethoven. Potrivit cu noile idei ale vremii, cu noile realități, cu propria sa personalitate și tragica-i viață, el a dus arta lui Mozart spre acele culmi pe care le cunosc sonatele, cuartetele și simfoniile sale.

La 5 decembrie 1791 Mozart închide ochii pentru totdeauna. Pe patul de moarte, își chemase prietenii și, împreună, cîntară părți din „Requiemul" pe care Mozart parcă presimțise că-l compunea pentru propria sa moarte. Inmormîntarea avu loc pe o vreme mohorîtă de iarnă, puțini cunoscuți luînd parte la ea. Trupul său a fost aruncat în groapa comună a săracilor și nimeni nu i-a mai aflat locul.

Viața lui Mozart s-a curmat, dar opera lui trăiește și luminează mai departe. Muzica lui te farmecă, te înfioară. Printre lacrimi el a știut să zîmbească, fiind convins că **„întrucît pasiunile, fie ele violente sau nu, nu trebuiesc niciodată exprimate pînă la dezgust, muzica, chiar și în cea mai teribilă situație, nu trebuie niciodată să ofenseze urechea, ci chiar și atunci să o farmece, să rămînă, în sfîrșit, întotdeauna Muzica".** În geniala lui creație este cuprinsă întreaga bogăție a minții și a inimii acestui mare compozitor umanist al veacului XVIII.

Lumea gîndirii și sufletului lui Mozart, bogată prin omenescul, profunzimea, intensitatea ei, face ca azi opera lui să nu fi îmbătrînit, să fie mai vie ca oricînd. Cultul numelui și operei lui unește azi oamenii, îi apropie, chiar dacă alte probleme îi despart. Pe întinsul lumii iubitorii de muzică își dau mîna peste oceane și credințe, peste munți și păreri politice și se strîng în jurul monumentului operei sale al cărui mesaj de umanism și frumusețe, străbătînd două veacuri, înnobilează oamenii, îi înfrățește.

FR. SCHAPIRA

UN PORTRET AL LUI MOZART LA VERONA DE CIGNAROLI

Să efectuăm reparațiile înainte de termen

Nu pot vorbi de reparațiile ce se desfășoară acum în S.M.T.-ul nostru fără a arăta, în primul rînd, cum au fost îngrijite tractoarele și mașinile agricole în anul 1955 și în ce stare s-au întors în stațiune. Sub îndrumarea organizației de partid, întregul colectiv de conducere al stațiunii, ajutat de organizația de bază U.T.M., s-a preocupat temeinic de educarea tinerilor tractoriști și mecanici pentru a îngriji cît mai bine tractoarele.

Intrecerea socialistă pornită între brigăzi și tractoriști prevedea ca punct principal îngrijirea atentă a tractoarelor pentru reducerea cheltuielilor de reparații. Tinerii mecanizatori au înțeles acest lucru. Grigore Mustață și Ion Titire, din brigada a XI-a, Constantin Dibu, din brigada a IV-a, Nicolae Sărmache, din brigada a V-a, Saulea Mihoci, din brigada XII-a și marea majoritate a tractoriștilor și-au îngrijit bine mașinile încredințate. Deși raionul Tecuci are un teren în general accidentat, lucrîndu-se totuși cu atenție, s-a reușit ca la începerea campaniei actuale de reparații, să avem 15 tractoare care nu au nevoie de reparații generale sau capitale. De asemenea, dacă în campania de reparații 1954—1955, am avut de făcut 14 reparații capitale, acum avem doar 3. La aceasta trebuie adăugat și faptul că, spre deosebire de alți ani, anul acesta toate tractoarele s-au întors în stațiune complecte. Mai mult chiar, nici o bielă nu s-a rupt și nici nu s-a strîmbat.

Pentru buna îngrijire a mașinilor și pentru îndeplinirea sarcinilor anuale de producție, mecanizatorii fruntași au primit, acum cîteva zile premii în bani. S-au împărțit acum premii în valoare de 24.000 lei. Utemistul Toma Costică, șeful brigăzii a X-a (care și-a îndeplinit planul în proporție de 180 la sută), a primit 2400 lei, la fel cu Ion Proca, șeful brigăzii a XI-a. Frații Constantin și Alexandru Diaconu, Gheorghe Moise, Constantin Uzuneanu și mulți alții au primit și ei premii însemnate. Printre cei premiați se află și utemiștii Ion Miler și Ion Cămară, care în 1954 au îngrijit prost tractoarele, însă datorită muncii duse de organizația de bază U.T.M., ei s-au îndreptat și sînt astăzi printre cei mai buni mecanizatori din stațiune.

Stimulentele materiale au influențat desigur și procesul de efectuare a reparațiilor, atît în grăbirea ritmului reparațiilor cît și în îmbunătățirea calității lor. Noi sîntem siguri că angajamentul pe care l-am luat — de a termina reparațiile pînă la 10 februarie — va fi îndeplinit și depășit. Pînă la 20 ianuarie noi am reparat toate cele 24 diferențiale I.A.R., 9 din cele 11 motoare I.A.R., 20 de diferențiale K.D. din 30 și 12 tractoare K.D. 35 complecte. De asemenea s-au terminat reparațiile la tractoarele M.T.Z. și aproape toate plugurile, cultivatoarele și cisternele.

Ceea ce ne împiedică în momentul de față în desfășurarea în mai bune condițiuni a reparațiilor, este lipsa de piese. O serie de repere pentru tractoarele K.D. 35 — cum sînt rulmenții și pinioanele — nu se găsesc la baza de aprovizionare din Bacău. Lipsa acestor piese ne gîtuie procesul de reparații. Celelalte piese le avem, iar multe le-am realizat în atelierul nostru propriu. Utemistul Vasile Petrea, strungarul nostru, este un bun meseriaș. Noi nu am cumpărat pentru această campanie nici un șurub, nici un nit. Toate pompele de injecție se verifică și se repară, de asemenea, în stațiune.

Intregul colectiv de mecanizatori din stațiune se străduiește să facă numai reparații de bună calitate. Cele 14 posturi de reparații — munca fiind organizată pe ansamble și subansamble — conduse de cei mai buni mecanizatori (printre care utemiștii Andrei Donțu, Dumitru Vandra, Ștefan Dumitru, Vasile Burghelea și alții) sînt o garanție în efectuarea unei munci de calitate.

Organizația de bază U.T.M., al cărei secretar este tovarășul Mircea Racoviță, se ocupă acum de educarea tineretului în spiritul dragostei față de mașini, bunuri ale întregului popor muncitor. Am avut și în 1955 tineri ca Gheorghiță Victor și Mihai Rață care au mers cu tractorul fără ulei și au gripat motoarele. De asemenea au mai fost unii tineri ca Gheorghe Iftimie, Ion Mocanu, Gheorghe Tică care au lăsat zile întregi tractoarele în brazdă și au plecat acasă. Față de toți aceștia, mecanizatorii noștri au luat o poziție hotărîtă și sîntem siguri că se vor îndrepta.

Faptul că în anul 1955 toate cele 14 gospodării colective și 38 întovărășiri agricole pe care le-am deservit și-au realizat și depășit planul de producție la toate culturile, ne îndreptățește să afirmăm că și în anul acesta vom obține realizări de seamă în sprijinirea unităților deservite, astfel încît ele să ridice necontenit producția agricolă la hectar. De asemenea, vom lupta pentru atragerea țăranilor muncitori cu gospodării individuale pe drumul unirii pămînturilor în întovărășiri agricole și gospodării colective.

Imbold în muncă ne sînt acum Documentele celui de al II-lea Congres al partidului. În Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. se arată că: „Fiecare S.M.T. trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, un puternic sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii". Noi nu vom precupeți nici eforturi și nici pricepere pentru a îndeplini aceste mărețe sarcini; ne vom strădui necontenit să fim la înălțimea sarcinilor trasate de partidul nostru drag.

CONSTANTIN ALIMAN
directorul stațiunii de mașini și tractoare din Tecuci, regiunea Galați

CĂRȚI ȘI CITITORI

A trecut doar un an de cînd la biblioteca sătească din comuna Șieu-Odorhei, regiunea Cluj muncește utemista Rebreanu Anița ca bibliotecară. Printr-o muncă însuflețită și perseverentă utemista Rebreanu Anița a făcut din bibliotecă un loc căutat și îndrăgit.

In centrul preocupărilor ei stă în permanență creșterea numărului de cititori. Ducînd cărți la casele țăranilor muncitori, bibliotecara a reușit să mărească numărul cititorilor de la 260 cîți erau la începutul anului trecut la 500. In același timp bibliotecara urmărește creșterea numărului cărților din bibliotecă, înzestrarea acesteia cu ultimele noutăți editate. Numărul volumelor a sporit de la 2500 la aproape 4000 de cărți. Pe lîngă cărți, biblioteca are abonamente la principalele reviste și ziare din țară.

In cadrul bibliotecii sînt organizate cercuri de citit literatură unde se fac și recenzii. Au fost recenzate printre altele cărțile „Răscoala" de Liviu Rebreanu, „Opere alese" de C. Negruzzi, „Povești și povestiri" de I. Creangă, „Mizerabilii" de Victor Hugo.

Recenziile ținute de utemiștii Zugrav Ion, Caracs Cornel, Zugravu Aurel, Rebreanu Anița și Mălinaș Lucreția au fost ascultate de un mare număr de tineri.

Concursul literar „Iubiți cartea" a adus noi preocupări bibliotecarei. Primii 5 tineri participanți la concursul „Iubiți cartea" s-au prezentat în fața comisiei pentru discuții finale.

Printre ei se află Năsăudeanu Mihai —tractorist la S.M.T. Șieu-Odorhei, Mian Ion — țăran muncitor și Rebreanu Anița — bibliotecara. In curînd pe piepturile acestor tineri vor străluci frumoasele insigne de „Prieten al cărții".

Un sprijin efectiv îi dau bibliotecii profesorul Bîtiu, responsabilul comitetului bibliotecii și învățătorul Vițan Grigore.

Cu ajutorul acestor tovarăși au luat ființă 9 cercuri de citit pe circumscripții în care țăranii muncitori studiază metodele înaintate de cultivare a pămîntului. Aceste cercuri țin două ședințe pe săptămînă la date stabilite din timp.

Un fapt de care trebuie să amintesc este ordinea și curățenia care domnesc aici.

Ceea ce lipsește însă bibliotecii, este o sală de lectură. Această lipsă se va remedia sperăm în timpul acestui an prin amenajarea a două camere, una pentru bibliotecă și una pentru sala de lectură în localul căminului cultural construit de curînd.

Pe viitor bibliotecara și-a propus mărirea pe mai departe a fondului de cărți și atragerea mai multor țărani muncitori la frecventarea bibliotecii.

Corespondent
I. LĂPUȘAN

Despre un lucru mărunt

Există multe lucruri mărunte pe care zi de zi le folosim, care ne sînt necesare, dar despre care nu ne-am pus niciodată întrebarea: Cine le face? De unde vin? Din ce sînt făcute?

Asemenea lucruri sînt și chibriturile. Toți le folosim, fără a mai vorbi de fumători, dar puțini sînt acei ce știu cîte ceva despre felul cum sînt fabricate.

In primul rînd trebuie spus că chibriturile se fac din lemn de tei sau plop neapărat umed și fără noduri sau curburi.

Lemnul îndeplinind aceste condiții intră în fabrică unde o serie de mașini ingenioase care acționează aproape singure, îl transformă în bețe și cutii.

Se întîmplă uneori ca unitățile forestiere care furnizează lemn fabricilor de chibrituri să nu țină seama de faptul că acesta trebuie să îndeplinească unele calități. In asemenea cazuri fabrica dă cutii care nu sînt complect pline, sau chibrituri care nu au gămălie. Aceasta se întîmplă datorită faptului că în procesul de producție lemnul respectiv neîndeplinind calitățile cerute, nu s-a supus cum trebuie prelucrării în mașinile care îndeplinesc diferite funcții.

In asemenea cazuri consumatorul e nemulțumit și pe bună dreptate. Nu mai puțin nemulțumiți sînt însă și muncitorii fabricii de chibrituri pentru că dau produse de proastă calitate, fără vina lor.

Fabrica de chibrituri din Timișoara întîmpină multe asemenea greutăți din pricina principalilor săi furnizori de lemn. Astfel, lemnul trimis de Ocolul silvic, I.F.E.T. Arad și I.F.E.T. Sebiș în special, este de cea mai proastă calitate. De asemenea I.F.E.T. Pitești, D.R.S. Craiova trimit adeseori lemn putred și cu multe noduri și curburi.

Fără îndoială că și tovarășii de la întreprinderile forestiere, sus amintite folosesc chibrituri și se supără cînd ele nu sînt de bună calitate. Nu s-ar putea oare să înlăture aceste neajunsuri printr-o cît mai atentă sortare a lemnului ce urmează să fie trimis fabricii de chibrituri? Răspunsul nu poate fi decît afirmativ.

Această notă a fost scrisă la cererea corespondentului nostru voluntar Mazăre Gh. Ioan din Cluj și a altor muncitori de la fabrica de chibrituri din Timișoara.

Răspîndirea operei lui Saltîcov-Șcedrin în țara noastră

La 27 ianuarie se împlinesc 130 de ani de la nașterea scriitorului rus M. E. Saltîkov-Șcedrin.

Continuator al lui Griboedov și Gogol, Saltîkov-Șcedrin este, alături de Rabelais, Swift, Voltaire, unul dintre cei mai de seamă scriitori satirici din lume. Deși cu un profund caracter național, satira lui Saltîkov-Șcedrin are o mare forță de generalizare. Figurile create de marele satiric rus — cea a ipocritului și trădătorului Iudușka, a birocratului zelos, a moșierului sălbatec și a multor altora — au fost deseori folosite de V. I. Lenin și I. V. Stalin în lucrările și cuvîntările lor pentru a înfiera pe dușmanii Partidului Comunist și ai poporului.

Multe din personajele lui Saltîkov-Șcedrin sînt cunoscute cititorilor noștri. Din opera scriitorului rus, alcătuită din peste 30 de povestiri, romane, nuvele, schițe, articole, s-au tradus și editat în țara noastră lucrări într-un tiraj total de 186.000 de exemplare. Capodopera lui Saltîkov-Șcedrin, romanul-cronică „Domnii Golovliov" a apărut în trei ediții în traducerea acad. prof. S. Sanielevici. O parte din povestirile lui Saltîkov-Șcedrin au fost editate în 1952 într-un volum tradus de Tudor Arghezi și Octav Panaitescu și în 1953 în colecția „Biblioteca pentru toți".

Pentru a face cunoscută întreaga creație a marelui scriitor rus, Editura Cartea Rusă va publica un ciclu de „Opere" în 12 volume. Din primul volum, în curs de apariție, fac parte lucrările de început ale scriitorului.

Posturile noastre de radio au dedicat numeroase emisiuni operei lui Saltîkov-Șcedrin. Săptămîna trecută a fost transmisă din nou, în cadrul emisiunii „Teatru la microfon", satira dramatică „Umbre". Aceeași satiră dramatică „Umbre", transpusă pe ecran de cineaștii sovietici, s-a bucurat de larga apreciere a spectatorilor romîni.

(Agerpres)

MAI PUȚIN METAL IN FIECARE PRODUS

Din activitatea tineretului uzinelor „Progresul" - Brăila

Pentru colectivul uzinelor metalurgice „Progresul"-Brăila reducerea consumului de metal la fiecare produs constituie o preocupare de seamă.

Astfel, pentru reducerea consumului de metal și îmbunătățirea calității pieselor, în cadrul serviciului metalurg- șef au fost studiate amănunțit noi procedee tehnologice la formarea și turnarea pieselor. In urma acestui fapt s-a refăcut tehnologia de formare, turnare și forjare a pieselor pentru agregatele ce se execută în uzină — gredere, buldozere, rulouri, compresoare, vinciuri electrice și altele.

La turnare, unele din piesele cu muchii subțiri se rebutau în procent mare încărcînd consumul de metal. Pentru înlăturarea defecțiunilor s-a aplicat metoda turnării în ciorchine care aduce economii de metal de circa 20-30 la sută prin reducerea maselotelor.

In acest domeniu un mare aport l-a adus tînărul Plopeanu Ion, maistru, căruia i se datorește introducerea turnării în ciorchine.

Oțelăria uzinei se mîndrește cu tinerii turnători Andronache Andrei, Lenuța Ioan, Maliastudi Hrisula și alții, care, ridicîndu-și nivelul de calificare și folosind din plin timpul de lucru, dau produse peste plan și de bună calitate.

Cu puțin timp înainte, la uzinele „Progresul" s-au făcut primele încercări de turnare în cochile a diferitelor capace de vane. Aceasta a fost inovația comunistului Motoc Gheorghe, care prin aplicarea turnării în cochile a realizat economii de metal, reducînd adausurile de prelucrare sub nivelul standardelor, ca și plusurile de material din bavuri și maselote.

In sectorul metalurgic se acordă o mare atenție și introducerii micii mecanizări. Astfel, pînă în prezent s-a extins formarea mecanizată a corpurilor de armături, cutiilor de unsoare și altele și se studiază mecanizarea formării diferitelor piese de serie mare. Pentru creșterea productivității muncii, se urmărește deasemenea extinderea turnării „la crud" a diferitelor piese, ceea ce va face de asemenea să crească economiile de materiale și metal.

Cu aceeași hotărîre activează pentru reducerea consumului de metal și muncitorii din sectorul construcții metalice. Lucrînd la rulouri compresoare, screpere de 6 metri cubi, mașini pentru funiculare etc., ei au reușit să reducă consumul de metal la fiecare produs. Materia primă, tabla, e folosită acum cu mai multă chibzuială, înlăturîndu-se la maximum deșeurile. Prin aplicarea la croitul tablei a metodei șablonării s-a reușit ca lunar să se obțină economii de metal în valoare de peste 3000 lei. Dintre muncitorii care lucrează la croit, tînărul Jidov Pavel, a redus în ultimul timp, prin buna așezare a șabloanelor consumul de metal cu circa 15-20 la sută.

In aceste zile, în fiecare sector al uzinei au loc adunări unde muncitorii dezbat documentele celui de al doilea Congres al P.M.R. De curînd în sectorul metalurgic a avut loc o asemenea adunare, în care s-a pus accentul în mod deosebit pe creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Printre cei care au luat cuvîntul a fost și utemista Ioan Lenuța. Arătînd succesele dobîndite, ea a exprimat totodată părerea tuturor muncitorilor și tehnicienilor înaintați — că rezerve mult mai mari așteaptă să fie folosite pentru reducerea consumului de metal la fiecare piesă. Pentru înlăturarea rebuturilor — a cerut utemista — miezurile trebuie să fie de bună calitate, ca să nu se mai producă spargeri în timpul turnării. În acest scop, conducerii secției i s-a propus să ia unele măsuri tehnico-organizatorice pentru o mai bună funcționare a cuptoarelor de uscare a formelor. De asemenea utemistul Emil Croitoru, inginer, a criticat conducerea sectorului pentru faptul că întîrzie extinderea turnării în cochile.

In urma dezbaterii Directivelor Congresului partidului, colectivul serviciului metalurg-șef s-a angajat să introducă noi inovații care să contribuie la reducerea consumului de metal la fiecare piesă. Printre angajamentele luate se prevede îmbunătățirea procesului tehnologic în secția forje. Aici s-a și trecut la aplicarea forjării în matrițe a diferitelor piese.

Prin aplicarea noilor procedee tehnologice de formare și turnare precum și prin reducerea adausurilor de prelucrare a pieselor, consumul de oțel lichid se va reduce.

În uzină nu s-a stins ecoul inițiativei atît de rodnice pornită acum 3 ani de însuși tineretul de la „Progresul", pentru realizarea de economii egale cu prețul de cost al unui important produs finit. Brigăzile complexe pentru reducerea consumului de metal la fiecare fabricat — formă tinerească de luptă organizată pentru economii de metal— ar aduce de asemenea un aport de seamă la reducerea prețului de cost.

Pentru a contribui și mai mult la reducerea consumului de metal la fiecare piesă, comitetul U.T.M. și organizațiile U.T.M. din secții trebuie să antreneze întregul tineret în această direcție.

Comitetul organizației de bază U.T.M. pe uzină are datoria de a ajuta mai mult organizațiile U.T.M. de secții și a-i sprijini pe tinerii care vin cu propuneri în scopul îmbunătățirii procesului tehnologic.

IANCU TRIFAN
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

CEI MAI BUNI FII AI POPORULUI PROPUŞI CANDIDAŢI IN ALEGERILE PENTRU SFATURILE POPULARE

Conducători ai partidului şi guvernului propuşi candidaţi ai F.D.P. în diferite regiuni, raioane şi oraşe

In numeroase adunări, oamenii muncii din diferite regiuni ale ţării au propus cu entuziasm drept candidaţi ai F.D.P. în alegerile de deputaţi pentru sfaturile populare conducători ai partidului şi guvernului.

In cadrul adunării colectivului Atelierelor C.F.R. Timişoara a fost propus candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală regională nr. 71 tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R. De asemenea, colectivul şantierului naval Galaţi l-a propus pe tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 19. Tot în această adunare a mai fost propus candidat în circumscripţia electorală orăşenească nr. 10 tov. Ilie Colcea, şi în circumscripţia electorală orăşenească nr. 9 tov. Teodor Burlibaşa.

In cadrul unei adunări care a avut loc la Cluj, numeroşi cetăţeni din raza circumscripţiei electorale orăşeneşti nr. 3 l-au propus drept candidat al F.D.P. pe tovarăşul dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Siderurgişti, constructori, tehnicieni şi ingineri hunedoreni l-au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală regională nr. 75 Hunedoara pe tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri.

Constructorii de maşini din oraşul Bacău l-au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 88 pe tovarăşul Iosif Chişinevschi, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R. In adunarea aceluiaşi colectiv au fost propuşi candidaţi ai F.D.P.: în circumscripţia electorală orăşenească nr. 83 tov. Teodor Moraru, prim secretar al comitetului orăşenesc de partid Bacău, în circumscripţia electorală regională nr. 5 mecanicul cincisutist Constantin Ailincăi, în circumscripţiile electorale orăşeneşti nr. 85 şi 89, strungarii fruntaşi Lupu Cojocaru şi Ion Baran.

Sute de mineri din Lupeni l-au propus candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală raională nr. 12 pe tovarăşul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor.

Participanţii la adunarea populară din Sînnicolau Romîn, regiunea Oradea, au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală raională nr. 14 pe tovarăşul Alexandru Moghioroş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii fabricii de celuloză „reconstrucţia" din Piatra Neamţ au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 57 pe tovarăşul Emil Bodnăraş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Profesorii, studenţii şi personalul administrativ al universităţilor „V. Babeş" şi „Bolyai" din Cluj l-au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 163 pe tov. Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. In cadrul aceleaşi adunări a fost propus în circumscripţia electorală regională nr. 8 tov. Banyai Ladislau, rectorul Universităţii „Bolyai", în circumscripţia electorală orăşenească nr. 114, scriitorul Nagy Istvan, membru corespondent al Academiei R.P.R. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 64 tov Szigeti Iosif, conferenţiar la Universitatea „Bolyai" în circumscripţia electorală orăşenească nr. 15 tov. Gall Koloman, directorul administrativ al Universităţii „Bolyai".

Colectivele de muncitori de la întreprinderile „Electroputere" şi „Partizanul", precum şi numeroşi cetăţeni din raza circumscripţiei electorale orăşeneşti nr. 126 din Craiova l-au propus drept candidat al F.D.P. în această circumscripţie pe tovarăşul Constantin Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. preşedintele Marii Adunări Naţionale.

Participanţii la adunarea de la Atelierele C.F.R.-Palas-Constanţa au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 194 pe tovarăşul Petre Borilă, membru al Biroului Politic al C. C. al P.M.R. prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Toate aceste adunări au prilejuit o puternică manifestare a ataşamentului oamenilor muncii faţă de Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul încercat şi organizatorul tuturor victoriilor poporului muncitor din ţara noastră — o expresie a unităţii de nezdruncinat între partid, guvern şi popor.

Muncitorii de la „Mao Ţze-dun" au propus candidat pe directorul fabricii, tov. Bontea Ştefan

Muncitorii, inginerii şi tehnicienii uzinei „Mao Ţze-dun" din Capitală, făuritorii primelor autobuse romîneşti, s-au adunat ieri pentru a propune candidatul F.D.P. în alegerile pentru sfaturile populare ce vor avea loc la 11 martie.

La încetarea lucrului, curtea uzinei era animată de sutele de muncitori ce se îndreptau în grupuri către sala de festivităţi. In scurtă vreme, sala a fost plină.

Adunarea a fost condusă de tovarăşul Petre Budeanu, care în cuvîntul său de deschidere a arătat importanţa alegerilor de la 11 martie pentru poporul nostru. Vorbitorul a cerut adunării să propună un candidat pentru circumscripţia electorală raională nr. 109.

Primul s-a înscris la cuvînt tovarăşul Marian Moisescu din secţia sculărie care a propus candidat pe tovarăşul Ştefan Bontea, directorul uzinei.

Propunerea a fost primită cu mult entuziasm de masa de muncitori din sală şi susţinută cu dragoste de către vorbitori. Ei şi-au luat o serie de angajamente, a căror îndeplinire va fi contribuţia pe care muncitorii din această uzină o vor aduce în întîmpinarea cu cinste a alegerilor de deputaţi în sfaturile populare.

Tovarăşul Constantin Manole, muncitor fruntaş din secţia forjă, s-a angajat ca în cinstea acestui eveniment să-şi îndeplinească sarcinile de plan pe primul trimestru cu 5 zile înainte de termen şi să economisească o cantitate însemnată de material Tovarăşul Dumitru Niţoiu, şeful secţiei sudură, şi-a luat angajamentul ca în secţia sa productivitatea muncii să crească cu 1 la sută şi să realizeze o reducere a consumului specific la electrozii de sudură cu 1 la sută. Tovarăşul Aristide Economu, strungar fruntaş în producţie, îşi va îndeplini planul în proporţie de 150 la sută şi în acelaşi timp va ajuta şi pe tovarăşii săi să obţină depăşiri însemnate.

Adunarea s-a încheiat sub semnul hotărîrii celor prezenţi de a lupta pentru înfăptuirea politicii iubitului nostru partid.

Tovarăşul J. Fazekaş propus candidat în circumscripţia electorală regională nr. 71, Regiunea Autonomă Maghiară

In cadrul unei adunări care a avut loc la Odorhei, muncitorii, inginerii şi funcţionarii întreprinderii locale de industrializare a lemnului — I.F.E.T. — întreprinderii locale de transporturi auto şi membrii cooperativei meşteşugăreşti „Steaua Roşie" au propus un candidat al F.D.P. pentru alegerea deputaţilor în sfaturile populare.

Adunarea a fost deschisă de tov. Iuliu Mezei, prim-secretar al Comitetului raional Odorhei al P.M.R. care a subliniat importanţa deosebită a alegerii deputaţilor în sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat.

A luat apoi cuvîntul preşedintele comitetului de întreprindere al I.F.E.T. Odorhei, Iosif Nyiri, care în numele celor prezenţi, a propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală regională nr. 71 din Regiunea Autonomă Maghiară pe tovarăşul J. Fazekaş, secretar al C.C. al P.M.R.

Propunerea a fost primită cu multă căldură de întreaga adunare. Cei prezenţi au manifestat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul încercat şi organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru, pentru unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern şi popor.

Banyasz Ioan, muncitor la I.P.E.I.L.-Odorhei, Samu Ladislau, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Odorhei au sprijinit propunerea făcută. Numeroşi muncitori şi tehnicieni au luat cuvîntul angajîndu-se ca în cinstea alegerilor de la 11 martie să obţină cît mai multe realizări pe locul lor de muncă pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tovarăşul J. Fazekaş drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală regională nr. 71 a Regiunii Autonome Maghiare.

Eroul Muncii Socialiste Constantin Adochiţei propus candidat în circumscripţia electorală regională nr. 96 Suceava

In sala colţului roşu al gospodăriei agricole de stat Coţuşca din raionul Darabani s-au adunat la chemarea biroului comunal F.D.P. peste 450 de oameni-muncitori, ingineri şi tehnicieni de la gospodăria de stat din comună, ţărani muncitori, învăţători.

Directorul gospodăriei agricole de stat, Nicolae Puiu a vorbit despre realizările importante de interes obştesc înfăptuite în comuna Coţuşca în anii primului cincinal, din iniţiativa sfatului popular comunal şi cu sprijinul deputaţilor. In comună s-au ridicat în aceşti ani construcţii noi, au fost amenajate noi poduri şi şosele, au fost inaugurate un cinematograf şi o staţie de radioficare, se construieşte un S.M.T. modern care va fi dat în folosinţă în acest an. Dar mîndria comunei noastre — a subliniat vorbitorul — o constituie gospodăria agricolă de stat şi realizările deosebite obţinute de muncitorii ei. Sînt cunoscute în întreaga ţară realizările brigăzii zootehnice condusă de mulgătorul fruntaş Constantin Adochiţei, Erou al Muncii Socialiste, care a îndeplinit planul cincinal cu mult înainte de termen, dînd peste plan pînă la sfîrşitul anului 1955 peste 240.000 litri lapte.

Directorul gospodăriei agricole colective a propus apoi pe Constantin Adochiţei, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Marea Adunare Naţională, drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală regională nr. 96 Suceava.

Invăţătorul Ion Ticaliuc a vorbit despre interesantele expuneri, pline de învăţăminte, pe care Constantin Adochiţei le-a făcut la căminul cultural din comună în privinţa îngrijirii animalelor; ţăranul muncitor Constantin Mardare a subliniat sprijinul pe care Adochiţei l-a dat ţăranilor muncitori din comună, mergînd din casă în casă şi arătîndu-le cum să îngrijească şi cum să hrănească raţional animalele, iar muncitorii de la gospodăria agricolă de stat, Ştefan Demeni şi Mircea Dănilă au arătat grija pe care Constantin Adochiţei o are pentru creşterea cadrelor tinere de zootehnişti.

Tovarăşul Petre Drăgoescu, propus candidat în circumscripţia electorală orăşenească nr. 320 Bucureşti

Lucrătorii din cadrul Ministerului Invăţămîntului s-au întrunit pentru a-şi propune candidatul în alegerile pentru sfaturile populare.

Deschizînd adunarea, secretarul organizaţiei de partid din minister, Ion Titică, a arătat că în acest an alegerea deputaţilor în sfaturile populare se va desfăşura sub semnul luptei întregului popor pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Tov. Ion Borca, director general adjunct în minister, a propus apoi în numele întregului colectiv de muncă al Ministerului Invăţămîntului drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 320 pe tovarăşul Petre Drăgoescu, membru al C.C. al P.M.R. Au mai luat cuvîntul Florea Boeraş şi Ghizela Florescu, funcţionari în minister care au susţinut propunerea făcută.

Toţi cei prezenţi în unanimitate au hotărît să propună candidatura tovarăşului Petre Drăgoescu.

Acad. Raluca Ripan propusă candidată a F.D.P. la Cluj

CLUJ.— Profesorii şi studenţii Universităţii „Victor Babeş" din Cluj s-au întrunit marţi pentru a-şi propune candidaţii în alegerile pentru sfaturile populare.

Adunarea a fost deschisă de tov. Iosif Lillenfeld, secretar al Comitetului orăşenesc P. M. R.-Cluj care a vorbit despre însemnătatea alegerilor de deputaţi în sfaturile populare — expresie a profundului democratism al orînduirii noastre de stat.

Acad. Ion Tănăsescu, profesor la Facultatea de chimie a propus apoi drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 84 Cluj pe acad. Raluca Ripan, laureată a Premiului de Stat. rectorul Universităţii „Victor Babeş". Vorbitorul a subliniat activitatea rodnică a tov. Raluca Ripan atît pe tărîmul muncii didactice, în calitatea ei de profesor la Facultatea de chimie şi de rector al Universităţii, cît şi ca om de ştiinţă şi director al Institutului de Chimie al filialei Cluj a Academiei R.P.R.

In cadrul aceleiaşi adunări au fost propuşi drept candidaţi ai F.D.P. acad. Emil Petrovici, preşedintele filialei Cluj a Academiei R.P.R., în circumscripţia electorală orăşenească nr. 160, şi prof. Tiberiu Popovici, secretar al filialei din Cluj a Academiei R.P.R., în circumscripţia electorală orăşenească nr. 155.

Toate propunerile au fost adoptate în unanimitate de către asistenţă.

ACTUALITATEA pe scurt

Un nou grup de turişti sovietici ne va vizita ţara

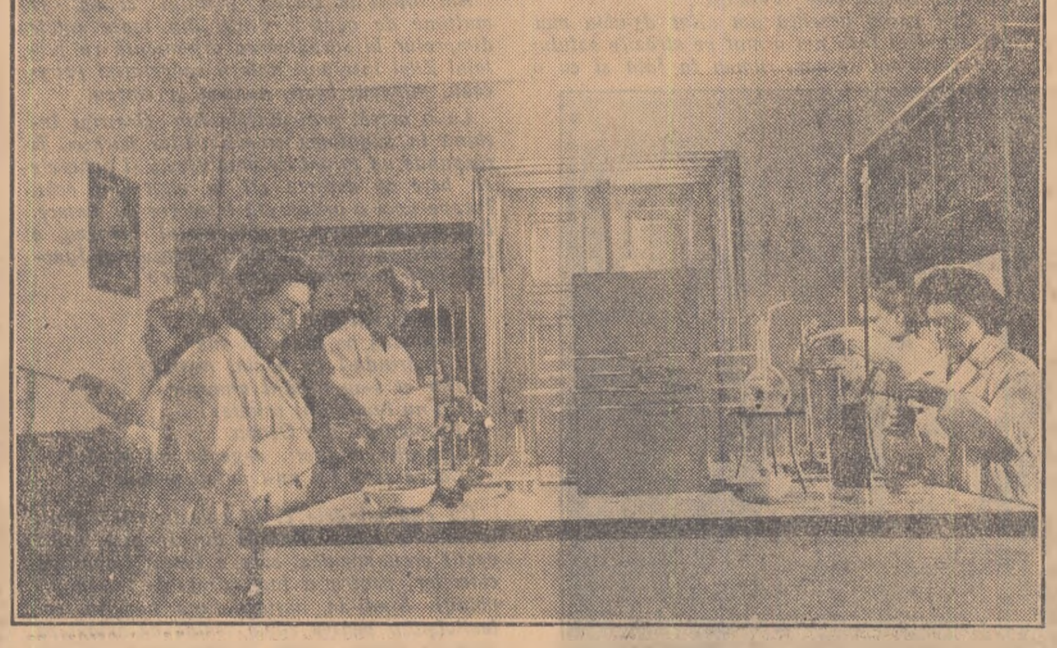
In seara zilei de 28 ianuarie la orele 20,25 va sosi în Capitală al şaptelea grup de turişti compus din 29 persoane din R.S.S. Moldovenească. Din grup fac parte ziarişti, funcţionari, cercetători ştiinţifici şi profesori din şcoli medii din Chişinău.

Oaspeţii vor sta în ţara noastră 7 zile dintre care 4 în Capitală şi 2 pe Valea Prahovei şi Oraşul Stalin vizitînd obiectivele turistice.

Premieră la Constanţa

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru). — Colectivul Teatrului de Stat din Constanţa a prezentat în premieră la 24 Ianuarie comedia-balet „Bolnavul închipuit" de Moliere. Rolul lui Argan a fost interpretat de Constantin Morţun; în alte roluri au apărut artiştii Lucica Georgescu Olga Moisescu, Marieta Rădulescu, Longin Mărtoiu şi alţii. Regia aparţine lui B. Lebli iar conducerea muzicală Elenei Mateescu. Spectacolul s-a bucurat de succes.

Aici se analizează manganul

In fiecare colţ al patriei noastre, pulsează viaţa. Infăptuirile cresc de la o zi la alta. In orice loc de muncă găseşti oameni harnici care se străduiesc ca azi să realizeze mai mult decît ieri şi mîine mai mult decît azi.

Priviţi fotografia noastră. Aici se află laboratorul minelor de mangan de la Iacobeni. Din analizele ce le fac, oamenii scot la iveală calitatea manganului, atît de necesar structurii oţelurilor speciale. Laboratorul fiind dotat cu tot aparatajul, face ca munca laboranţilor să fie mai uşoară, iar buletinele analizelor foarte precise.

Ringul şi cîteva din problemele sale

La jumătatea lunii octombrie a anului trecut a răsunat primul sunet de gong al campionatului republican de box pe echipe.

Era pentru prima oară în istoria boxului nostru cînd se încerca o asemenea experienţă: un campionat pe echipe la acest sport individual! Specialiştii din această ramură sportivă şi-au format convingerea că un campionat pe echipe ar însemna, fără îndoială, un succes al mişcării noastre sportive pentrucă:

— ar duce la ridicarea de noi elemente tinere;

— ar spori considerabil interesul asociaţiilor şi colectivelor sportive pentru box;

— ar angrena boxerii fruntaşi într-o activitate oficială pe o perioadă de timp mai îndelungată;

— şi cel mai important: ar duce la întărirea spiritului de echipă al boxerilor.

Primul campionat republican de box pe echipe s-a terminat. Dinamo a cucerit titlul de campioană iar participanţii — boxerii, antrenorii, arbitrii — discută acum învăţămintele acestei competiţii. Din învăţămintele, succesele şi lipsurile care au reieşit cu prilejul desfăşurării competiţiei, desprindem cîteva în rîndurile de faţă.

Calităţi de nelipsit

Odată, un proaspăt boxer a întrebat pe un antrenor: „Ce calităţi trebuie să aibă un bun boxer? A primit un răspuns care nu l-a mulţumit: să aibă pregătire tehnică, tactică şi fizică, dar mai ales, conştiinciozitate, modestie, perseverenţă. Intr-un cuvînt să fie un om serios. Sportivul a zîmbit neîncrezător şi a ripostat:

— Ce legătură are boxul, acest sport bărbătesc, cu seriozitatea?

— Da, un bun boxer trebuie să întrunească toate aceste calităţi. Vrei să te convingi că într-adevăr aşa e? Iată doar un mic exemplu. Şi antrenorul i-a vorbit despre utemistul Constantin Gheorghiu.

CONSTANTIN GHEORGHIU

Constantin Gheorghiu este un nume destul de nou în box. El s-a afirmat cu putere la campionatele republicane individuale din septembrie anul trecut, iar campionatul pe echipe i-a prilejuit noi comportări deosebite. In acest fel, în numai două-trei luni el a reuşit să urce multe locuri în clasamentul celor mai buni boxeri de categorie cocoş din ţara noastră.

Cărui fapt datorează el ascensiunea sa rapidă? In primul rînd, pregătirii tehnice şi tactice deosebite. Constantin Gheorghiu şi-a dat seama din timp că stilul unui boxer trebuie adaptat posibilităţilor sale fizice. De aceea, el a ales tactica defensivei active, tactică promovată cu succes de boxerii sovietici, şi n-a făcut rău de loc. Meciurile pe care le-a susţinut în ultima vreme au arătat că acest tînăr pugilist se numără printre tehnicienii cei mai remarcabili ai boxului nostru. Vă amintiţi, desigur, dragi cititori, de meciurile admirabile, de înaltă clasă, pe care acest tînăr sportiv talentat le-a furnizat în tovărăşia lui Mircea Dobrescu şi Ion Zlătaru.

Utemistul Constantin Gheorghiu este conştient că mai are încă lipsuri în pregătirea sa, că apărarea sa n-a fost încă pusă la punct şi că loviturile nu au încă toată forţa necesară. Cu seriozitatea care îl caracterizează, le va învinge însă cu siguranţă...

Constantin Gheorghiu este cu adevărat un sportiv de tip nou. Din rîndurile unor asemenea tineri se ridică sportivi care pot reprezenta cu cinste şi demnitate ţara noastră peste hotare.

O pasionantă întrecere sportivă

Aş vrea să notez în aceste rînduri, cîteva din impresiile pe care mi le-a lăsat disputarea primului nostru campionat de box pe echipe. Trebuie spus astfel, în primul rînd că de-a lungul celor cinci etape ale sale, campionatul a cunoscut o pasionantă desfăşurare. Intîlnirile au fost aprig disputate. Dinamo a izbutit să cucerească titlul la egalitate cu Casa Centrală a Armatei, avînd însă un punctaveraj superior cu... trei sutimi de punct!

In mod deosebit m-am convins că această competiţie a avut un mare efect propagandistic. Este ştiut faptul că, pînă acum, reuniunile de amploare se desfăşurau de regulă, la Bucureşti. De data aceasta însă, meciurile s-au disputat şi la Oradea, Oraşul Stalin, Brăila, Timişoara şi în alte oraşe din ţară.

Desigur, cum era şi firesc, în cadrul campionatului au existat şi aspecte mai puţin îmbucurătoare. De pildă, una dintre cele mai acute probleme care s-au ridicat este aceea a preocupării asociaţiilor sportive faţă de această ramură sportivă. Unele asociaţii sportive, Flacăra, Minerul, Avîntul etc. desconsideră boxul. In cadrul acestor asociaţii doar cîteva colective au secţii de box, în care cîţiva zeci de tineri practică boxul la întîmplare, fără a primi un ajutor sistematic şi calificat. (Din această cauză aceste asociaţii nici n-au putut prezenta reprezentative în cadrul campionatului ţării pe echipe).

Dacă în marile întreprinderi cum sînt cele din Hunedoara, Petroşani, Băicoi, Arad, precum şi în colectivele de la sate, boxul e încă slab dezvoltat, aceasta se datoreşte în mare măsură şi comisiilor regionale şi raionale de box. In mod cu totul neexplicabil şi-au încetat activitatea încă imediat după înfiinţare, comisiile regionale Bacău, Iaşi, Suceava, Baia Mare şi altele. In aceste locuri ca şi în altele, comisiile regionale şi raionale trebuiesc întărite cu elemente capabile.

O altă problemă este abundenţa de neregularităţi care s-a constatat la boxeri şi care provine şi din faptul că cei mai mulţi dintre arbitrii de ring manifestă o exagerată „indulgenţă" faţă de abaterile acestora, evitînd să dea avertismente. Judecătorii arbitri cum ar fi P. Iliescu, N. Albu, C. Iacobescu etc. au dat nu o dată decizii greşite care au influenţat rezultatele întîlnirilor.

Evident, pentru biroul comisiei centrale de box lipsurile dovedite în cursul primului nostru campionat de box pe echipe sînt un motiv de serioasă analiză.

S. RIGLER
vice-preşedinte al comisiei centrale de box

Intîlnirile multor boxeri s-au desfăşurat după următorul şablon:

— Prima repriză aproape fără luptă.

— A doua repriză atacuri furtunoase, la întîmplare, oarbe.

— A treia repriză, încercări pline de panică, obosite de a obţine ceva puncte.

In acest „plan tactic" primitiv şi-au desfăşurat întîlnirile St. Dumitrache (Dinamo), Niculae Alex. (Metalul) etc.

Tineri, cît mai mulţi tineri!

Fără îndoială, campionatul de box pe echipe a însemnat un succes, cu toate lipsurile care au ieşit în evidenţă în timpul desfăşurării lui. In ce constă acest succes? Eu socotesc că stă în deosebi în faptul că a dat o importantă doză de curaj celor tineri. Boxeri care de-abia au trecut de vîrsta junioratului ca *Martin Fazekaş, Dumitru Prunoiu, G. Popa, Puiu Nicolae* şi mulţi alţii, şi-au dat seama că fruntaşii boxului nostru sînt adversari într-adevăr dificili, dar nu şi invincibili şi că pot să-i asalteze cu curaj chiar şi pe cei mai experimentaţi.

Nu trebuie neglijat nici faptul că un campionat pe echipe, care se desfăşoară cu regularitate, are darul de a asigura şi menţine o bună pregătire boxerilor noştri fruntaşi. Căci să nu uităm: pînă acum una din lipsurile principale era tocmai activitatea competiţională redusă. Nu-i mai puţin adevărat că au existat, în acelaşi timp şi multe aspecte negative. Aşa de pildă, nu odată, asociaţiile au fost nevoite să ia diferite măsuri la repezeală pentru a prezenta în cadrul meciurilor boxeri de categorii grele (semi grea şi grea). Acest lucru nu este întîmplător. Creşterea boxerilor de categorie grea e prost organizată în mai toate asociaţiile sportive (Voinţa, Constructorul, Progresul, Flamura Roşie şi altele). Campionul ţării, D. Ciobotaru nu are de multă vreme nici un adversar mai puternic.

Nivelul scăzut al pregătirii tehnico-tactice şi fizice s-a manifestat la majoritatea tinerilor boxeri participanţi la întrecerile campionatului pe echipe. Din această cauză, Victor Vlădescu (Dinamo), Gheorghe Moise (Ştiinţa) Nicolae Alexandru (Metalul) Dumitru Negrea (Progresul) au fost sancţionaţi de biroul comisiei centrale de box interzicîndu-li-se să mai apară pe ring timp de o lună pînă îşi vor pune la punct pregătirea tehnică. Nu se poate să ne scuzăm cu „tinereţea" multora dintre sportivi pentru slaba lor pregătire tehnică şi tactică, aşa cum fac antrenorii asociaţiilor, Metalul, Ştiinţa, Progresul şi altele. Aceasta seamănă mai curînd cu încercarea unor antrenori de a-şi ascunde neştiinţa sau lipsa de dorinţă pentru a creşte pe tînărul sportiv cu pricepere şi răbdare.

Vorbind tot despre munca antrenorilor trebuie să spun că sînt unii antrenori cu bună pregătire profesională, ca de pildă C. Nour, Spakov, Şt. Iordache etc., iar alţii care neglijează în munca lor aspectul educativ moral al sportivilor, lucru ce s-a făcut resimţit cu prilejul unor întîlniri.

De asemenea în unele întreprinderi, organizaţiile U.T.M. se ocupă insuficient de educarea în spiritul moralei noi, comuniste a tinerilor sportivi.

Pentru ca în viitorul apropiat boxul nostru să facă un nou salt calitativ, cred că trebuie ca organizaţiile U.T.M. şi colectivele sportive să se îngrijească îndeaproape de înmulţirea numărului tinerilor atraşi în practicarea boxului, să se pregătească noi boxeri de categorii grele, şi lucrul cel mai important, antrenorii şi organizaţiile U.T.M. să se ocupe mai mult de pregătirea tehnico-tactică şi de educarea multilaterală a boxerilor.

ION POPA
antrenor de stat

Pînă la ultimul sunet de gong!

Scriu rîndurile acestea pentru tinerii boxeri. Mă adresez lor pentru că experienţa pe care am acumulat-o în cei cîţiva ani de cînd boxez, le-ar putea fi de folos, iar pentru aceasta n-am să aleg un exemplu pozitiv. Dimpotrivă, am să vorbesc despre o greşală tactică pe care am săvîrşit-o, căci din greşeli se învaţă adeseori mai mult decît din succese!

Imi amintesc de întîlnirea cu maestrul sportului Gheţu Velicu (Dinamo) în cadrul campionatului republican pe echipe...

Am pornit decis la atac din prima clipă. Am lovit odată, de două ori, de trei ori... Directele şi croşeurile îmi funcţionau foarte bine şi îl nimeriseră în plin pe Gheţu Velicu. In minutul de pauză care a separat prima repriză de cea de a doua, maestrul emerit al sportului Gheorghe Fiat, aflat în colţul meu, mi-a spus să continui să „lucrez" la fel. Aşa am şi făcut, reuşind din nou să acumulez puncte preţioase pe buletinele judecătorilor.

Dar iată că a început repriza a treia. Mi se părea că aveam de acum un avantaj suficient pentru victorie şi am slăbit allura. Dar nu numai atît. N-am mai ţinut seama nici de necesitatea ţinerii adversarului la distanţă şi iată că Gheţu Velicu, intrînd în luptă de aproape a trimis un extraordinar croşeu, care m-a expediat la podea pentru opt secunde. Am reluat cu greu lupta. Gheţu Velicu a înţeles că mă aflu într-un moment de mare dificultate şi a sporit atacurile. Ultima repriză s-a terminat în avantajul lui net. In felul acesta, un meci pe care, cum se spune, îl aveam „în mînă", s-a terminat la egalitate...

De la această întîlnire am tras o concluzie valabilă pentru întreaga mea activitate sportivă viitoare, şi cred că de asemenea valabilă pentru mulţi tineri boxeri: **un meci, greu sau uşor, nu trebuie considerat terminat decît după ultimul sunet de gong!**

GH. NEGREA
campion republican de box

Se impun cîteva constatări

In ultimile zile ale anului trecut, atunci cînd zăpada a început să acopere întinderile nesfîrşite ale patriei, primul nostru campionat de box pe echipe dovedindu-şi pe deplin utilitatea a luat sfîrşit. El a reuşit să răspundă în mod pozitiv sarcinilor care i-au stat în faţă. Cum era şi firesc însă, cu prilejul acestei competiţii au ieşit la iveală şi o serie de lipsuri importante care frînează încă ridicarea boxului nostru pe o treaptă şi mai înaltă în ierarhia pugilismului mondial.

Trebuie spus în primul rînd că boxul nu a devenit încă un sport cu adevărat de masă. In regiunile Iaşi, Suceava, Baia Mare, Cluj, Bacău, rîndurile boxerilor noştri cresc încă destul de încet faţă de posibilităţile create şi de ritmul în care se dezvoltă alte sporturi.

Pentru ca în cadrul colectivelor sportive să crească un mare număr de boxeri bine pregătiţi, dezvoltaţi multilateral şi plini de voinţă e necesar să existe cel puţin trei condiţii: săli bine înzestrate cu inventar pentru desfăşurarea antrenamentelor, întreceri bine organizate şi desigur, cel mai principal, colective de antrenori cu o înaltă calificare. Referindu-ne la aceste condiţii trebuie arătat că în cadrul asociaţiilor Flacăra, Minerul, Avîntul, situaţia sălilor pentru antrenamentul de box nu este încă rezolvată. In oraşele Bacău, Botoşani, Fălticeni, Petroşani, Hunedoara se găsesc doar cîteva săli pentru antrenamentele boxerilor.

Destul de puţine şi slab organizate sînt încă şi competiţiile şi întrecerile de box locale în regiunile Bacău, Iaşi, Timişoara etc. De ce, de exemplu, comisia centrală nu organizează disputarea Cupei R.P.R. la box? Această întrecere ar stimula puternic munca colectivelor sportive în creşterea rîndurilor şi pregătirii tinerilor boxeri. Ar fi de mare folos, de asemenea, crearea unor centre de antrenament în diferite oraşe din ţară.

Comisia centrală de box va trebui să lupte pentru formarea unui număr şi mai mare de antrenori pentru secţiile de box ale colectivelor. Numărul antrenorilor experimentaţi existenţi e încă mult insuficient.

Inspecţia de box din C.C.F.S. va trebui să organizeze schimburi de experienţă, să asigure antrenorilor un ajutor metodic şi organizat, să creeze toate condiţiile pentru o muncă plină de roade a acestora.

Comisia centrală de box întîrzie neexplicabil de mult editarea regulamentului de box cu ultimile modificări aduse de Asociaţia Internaţională de Box Amator. Absenţa unui asemenea regulament este profund resimţită în secţiile de box de către antrenori ca şi de către arbitri şi judecători. Se aşteaptă, de asemenea, de multă vreme editarea buletinului comisiei centrale care ar constitui un sprijin efectiv în munca antrenorilor şi a comisiilor regionale şi raionale de box.

Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport şi comisia centrală de box au o atitudine lipsită cu totul de exigenţă faţă de clasificările sportive. In această privinţă va trebui să fie ridicată norma de categoria I-a, astfel ca obţinerea acestei categorii de clasificare să devină un adevărat stimulent în pregătirea boxerilor noştri. Vorbind de activitatea comisiei centrale de box, trebuie să arătăm că nu întotdeauna ea a luat măsuri operative, necesare îmbunătăţirii activităţii acestei ramuri sportive. Membrii biroului comisiei centrale au desfăşurat o slabă muncă de îndrumare şi control a activităţii comisiilor regionale şi a asociaţiilor sportive.

Lipsurile existente în boxul nostru se datoresc şi activităţii insuficiente dusă de organizaţiile U.T.M. pentru educarea sportivilor din această ramură ca şi pentru mobilizarea tineretului la întrecerile de box. Comitetele regionale U.T.M. Bacău, Iaşi, Craiova, Suceava, Cluj, regiuni în care boxul este mai puţin dezvoltat vor trebui să se ocupe cu stăruinţă de progresul acestei discipline sportive.

Acum, în întreaga ţară se desfăşoară întrecerile unei noi competiţii pugilistice: campionatul de calificare. Desigur că în cadrul acestei competiţii, care se adresează masei de sportivi începători, boxerilor cu categorii inferioare de clasificare, comisia centrală de box şi asociaţiile sportive vor pune în aplicare învăţămintele preţioase şi numeroase ale campionatului republican de box pe echipe.

Astăzi se deschide la Praga ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia

PRAGA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 ianuarie se deschide la Praga ședința Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la tratatul de la Varșovia. Se știe că crearea acestui Comitet a fost prevăzută prin articolul 6 al Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, Romînia, Ungaria și U.R.S.S., încheiat în ziua de 14 mai 1955 la Varșovia. In tratat se arată că sarcina Comitetului este de a realiza consultări prevăzute de tratat între participanții acestuia și a examina problemele ce se vor ivi în legătură cu aplicarea tratatului.

In zilele de 25 și 26 ianuarie, Praga i-a întîmpinat pe participanții la ședința Comitetului Consultativ. In capitala Cehoslovaciei au și sosit reprezentanții U.R.S.S., Poloniei și Bulgariei.

Uniunea Sovietică este reprezentată la ședință de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și de G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, Ministrul Apărării.

Reprezentanții Bulgariei sînt R. Damianov vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și generalul de armată P. Pancevski, ministrul Apărării Naționale. Din partea Poloniei au sosit J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri și K. Rokossowski, mareșal al Poloniei, vicepreședintele Consiliului de Miniștri și ministrul Apărării Naționale.

La Praga a sosit și mareșalul Ne Jun-cijen vicepreședinte al Comitetului de Stat al Apărării din Republica Populară Chineză, numit de guvernul R. P. Chineze ca observator la ședința Comitetului Politic Consultativ.

S-a anunțat că reprezentanții Cehoslovaciei au fost numiți A. Cepicka, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministrul Apărării Naționale și V. David ministrul Afacerilor Externe.

Din partea Albaniei la ședință vor participa M. Șehu, președintele Consiliului de Miniștri și generalul locotenent B. Baluku, ministrul Apărării Naționale; din partea R. D. Germane, W. Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și general locotenent W. Stoph vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Apărării Naționale; din partea Romîniei — Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri și general colonel L. Sălăjan, ministrul Forțelor Armate; din partea Ungariei — A. Hegedüs, președintele Consiliului de Miniștri și I. Bata, ministrul Apărării.

La lucrările sesiunii vor participa I. S. Koniev, mareșal al Uniunii Sovietice, comandantul suprem al forțelor armate unite puse la dispoziție de statele participante la tratatul de la Varșovia — și general de armată A. I. Antonov.

In Palatul Czernin, unde își va ține ședințele Comitetul Politic Consultativ, se termină ultimele pregătiri. A fost creat un secretariat unic al ședinței.

La Praga au sosit reprezentanții presei străine care vor informa opinia publică despre lucrările ședinței. In sălile spațioase ale palatului din Hrad a fost organizat un centru de presă unde ziariștii străini și cehoslovaci au tot ce le trebuie pentru activitatea lor. In ziua de 26 ianuarie, la centrul de presă a avut loc prima conferință de presă la care reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe al Cehoslovaciei a informat pe corespondenții străini și cehoslovaci despre felul cum vor decurge lucrările ședinței.

Ziarele din Praga publică informații despre ședință, care stîrnește un viu interes în rîndul opiniei publice din capitala Cehoslovaciei.

Uniunea Sovietică a predat Finlandei teritoriul Porkkala-Udd

HELSINKI 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 ianuarie a avut loc la ambasada U.R.S.S. din Finlanda semnarea protocolului final cu privire la predarea de către Uniunea Sovietică Finlandei a teritoriului Porkkala-Udd și a bunurilor aflate aci.

In legătură cu aceasta a fost dat publicității următorul comunicat comun sovieto-finlandez:

COMUNICAT

In conformitate cu acordul încheiat la Moscova la 19 septembrie 1955, luînd în considerație relațiile de bună vecinătate care s-au creat între Republica Finlandeză și Uniunea Sovietică, ținînd seama de interesele Finlandei, precum și de faptul că Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la 6 aprilie 1948 asigură premizele pentru întărirea permanentă a relațiilor dintre cele două țări, așa cum se constată în preambulul tratatului susmenționat, Uniunea Sovietică și-a lichidat baza maritimă militară de la Porkkala-Udd și și-a retras de pe acest teritoriu forțele sale armate, precum și tot restul personalului. In prezența președintelui Republicii, care a sosit pentru a onora solemnitatea, la 26 ianuarie, la ambasada Uniunii Sovietice din Helsinki a fost semnat Protocolul final. Conform acestui protocol, Uniunea Sovietică predă Finlandei teritoriul Porkkala-Udd, arendat de ea în conformitate cu articolul 8 din acordul de armistițiu semnat la Moscova la 19 septembrie 1944 și în baza articolului 4 din Tratatul de pace, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și bunurile aflate aci.

Din partea Uniunii Sovietice protocolul a fost semnat de M. G. Pervuhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. Z. Lebedev, ambasadorul U.R.S.S. în Finlanda.

Din partea Republicii Finlandeze protocolul a fost semnat de U. Kekkonen, primul ministru al Finlandei, și I. Virelainen, ministrul Afacerilor Externe.

Uniunea Sovietică a predat fără compensație guvernului finlandez casele de locuit, cazărmile și antrepozitele construite de ea pe acest teritoriu. Din bunurile predate fac parte printre altele: 675 de imobile de locuințe, clădiri de producție și alte construcții, o linie de cale ferată, autostrăzi principale și auxiliare pe o lungime totală de 41 de kilometri, 9 cheiuri cu o lungime totală de aproximativ 850 metri de linie de acostare, instalații portuare, clădirea unei centrale electrice, un depozit de combustibil lichid cu o capacitate de 1.700 de tone, o linie de înaltă tensiune cu o lungime totală de 145,7 kilometri.

In afară de cele menționate mai sus, Uniunea Sovietică a mai restituit Finlandei celelalte bunuri aflate în prezent pe teritoriul Porkkala-Udd.

Teritoriul Porkkala-Udd și bunurile ce se aflau aci au fost predate în stare bună.

★

După semnarea protocolului, M. G. Pervuhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și U. Kekkonen, primul ministru al Finlandei au rostit cuvîntări.

Pentru stabilirea relațiilor culturale între U. R. S. S. și Anglia

LONDRA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Dl. Mayhew, președintele Comitetului Consiliului britanic pentru stabilirea relațiilor culturale cu U.R.S.S., a trimis lui N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., o invitație de a vizita Anglia. La 23 ianuarie, I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, a transmis d-lui Mayhew scrisoarea de răspuns a lui N. A. Mihailov în care se spune că el acceptă invitația de a vizita Anglia la începutul lunii februarie 1956 pentru a discuta problemele dezvoltării continue a relațiilor culturale dintre Uniunea Sovietică și Marea Britanie.

Noutăți despre tineretul lumii

O delegație a tineretului sovietic a sosit la Delhi

La Delhi a sosit o delegație a tineretului sovietic invitată de Federația Tineretului Democrat din India. Delegația, condusă de S. K. Romanovski, președintele comitetului antifascist al tineretului sovietic, este formată din 25 de persoane, printre care artiști, muzicieni, profesori și ziariști.

Pe aeroport, oaspeții au fost întîmpinați de președintele comitetului național pentru organizarea întîlnirii delegației, Prasad Djan, ministrul al Alimentației și Agriculturii al Indiei și de peste 1.000 de reprezentanți ai organizațiilor de tineret din capitala Indiei.

Timp de cîteva săptămîni delegația tineretului sovietic va vizita diferite regiuni ale Indiei.

Doi marinari din R. F. Germană au cerut azil în R. P. Polonă

Tinerii marinari Weisner și R. Klose de pe nava „B. Oldendorf" sub pavilionul R. F. Germane s-au prezentat autorităților poloneze din orașul Szczecin, cerîndu-le azil în R.P. Polonă. Tinerii marinari au motivat actul lor prin faptul că nu doresc să servească în noul wehrmacht în curs de creare în Germania occidentală. Cei doi marinari locuiesc provizoriu la Szczecin într-un cămin pentru repatriați.

Impotriva majorării taxelor universitare

După cum anunță postul de radio Tokio, studenții din capitala Japoniei, au început să strîngă semnături pe o petiție de protest împotriva majorării taxelor în instituțiile de învățămînt superior de stat.

Această mișcare a fost provocată de faptul că guvernul a hotărît ca începînd din noul exercițiu bugetar să majoreze taxele universitare de la 6.000 la 9.000 de ieni.

In clădirea Institutului pedagogic din Tokio va avea loc o consfătuire a studenților, în cadrul căreia urmează să se examineze problema desfășurării în întreaga țară a campaniei de strîngere a semnăturilor pe petiția de protest.

Guy Mollet a fost însărcinat cu formarea noului guvern francez

PARIS 26 (Agerpres). — In seara zilei de 26 ianuarie, președintele Franței Rene Coty, a invitat pe Guy Mollet, secretarul general al partidului socialist, și l-a însărcinat cu formarea guvernului. Guy Mollet a acceptat această misiune.

Președintele Eisenhower l-a primit pe ambasadorul sovietic în S. U. A.

VASHINGTON 26 (Agerpres). TASS transmite: La 25 ianuarie G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., a vizitat Casa Albă, unde a fost primit de președintele S.U.A., Eisenhower, căruia i-a înmînat un mesaj personal din partea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

In cercurile ziaristice din Washington se manifestă un interes excepțional față de noul mesaj adresat de N. A. Bulganin președintelui S.U.A. Ziarele din Washington publică la loc de frunte știri despre remiterea acestui mesaj.

In urma vizitei pe care G. N. Zarubin i-a făcut-o lui Eisenhower, Casa Albă a dat publicității următoarea declarație oficială: „De la conferința de la Geneva, președintele și premierul Bulganin au fost permanent în corespondență. Azi dimineață, ambasadorul sovietic a înmînat o scrisoare prietenească cuprinzînd o serie de idei; premierul l-a rugat pe președinte să le studieze mai departe pentru a contribui la pacea generală".

Sărbătorirea aniversării Republicii India

Discursul președintelui Prasad

DELHI 26 (Agerpres). — Biroul Indian de Informații a transmis cuvîntarea președintelui Prasad cu prilejul celei de a șasea aniversări a Republicii India. In cuvîntarea sa președintele Prasad a chemat poporul indian să-și consacre toate forțele măreței opere de creare în India a unui stat al prosperității sociale și cauzei menținerii păcii generale.

Oprindu-se asupra politicii externe a Indiei care, „ca și în anii precedenți, a fost recunoscută de numeroase state străine ca unul din factorii principali ce contribuie la pacea generală", președintele a declarat: „Numărul adepților politicii coexistenței pașnice și a celor care refuză să fie atrași într-un război, politică pe care o promovează cu atîta pricepere primul nostru ministru, a crescut anul acesta atît în Asia cît și în Europa... Nu putem să nu ne bucurăm cînd sfera țărilor care sprijină principiile coexistenței pașnice, adică principiile „Pancea șila", se lărgește pentru a cuprinde un număr cît mai mare de țări".

Mesajul lui J. Nehru

DELHI 26 (Agerpres). — Biroul Indian de Informații a transmis textul mesajului primului ministru al Indiei, Nehru, cu prilejul zilei proclamării Republicii India.

„Pe arena internațională, se spune printre altele în mesaj, am cucerit un anumit prestigiu datorită atitudinii noastre pașnice și prietenești față de toate țările, și în prezent numele Indiei este legat de Pancea șila — cele 5 principii ale coexistenței pașnice — principii de comportare și relații internaționale.

Acum mulți ani am jurat să obținem independența. Ne-am respectat acest jurămînt. In această zi a proclamării Republicii facem un nou jurămînt — să obținem unitatea, unitatea întregii Indii și progresul întregului nostru popor pe calea construirii societății socialiste.

Ședința festivă de la Moscova

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Impreună cu poporul indian, oamenii sovietici sărbătoresc cea de a șasea aniversare a proclamării Republicii India. In ajunul sărbătorii naționale a Indiei — Ziua Republicii — la Moscova a avut loc o ședință festivă a reprezentanților vieții publice, convocată de Consiliul Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, Asociația Unională pentru relațiile culturale cu străinătatea, Ministerul Culturii al U.R.S.S. și Uniunea Scriitorilor Sovietici.

Ședința a fost deschisă de N. M. Șvernik, președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

A luat apoi cuvîntul N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., care a prezentat raportul „Prietenia și colaborarea culturală între popoarele sovietic și indian".

Asistența a aplaudat călduros raportul lui N. A. Mihailov.

A luat apoi cuvîntul K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., care a fost aplaudat cu căldură de asistență.

Apoi, A. A. Surkov a dat citire mesajului de salut adresat de participanții la ședința festivă cetățenilor orașului Delhi.

In 24 de ore

SOFIA. — Direcția Centrală de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R. P. Bulgaria a dat publicității un comunicat cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1955. Industria a îndeplinit planul anual în ansamblu cu 104,5 la sută.

HELSINKI. — La 25 ianuarie, la Helsinki au fost semnate un acord cu privire la livrările de mărfuri și un acord de plăți pe anul 1956 între Finlanda și Republica Democrată Germană. Acordul cu privire la livrarea de mărfuri prevede că în 1956 schimbul de mărfuri dintre cele două țări se va ridica la aproximativ 41 milioane dolari.

VARȘOVIA. — In prezent la Zeran — important cartier industrial al Varșoviei — se construiește un port fluvial de mare importanță în sistemul „marii Vistule". De aici pornește canalul navigabil Vistula-Bug a cărui construire se desfășoară în ritm rapid. A și fost terminată construcția ecluzei și a început amenajarea traseului canalului. Peste cîțiva ani, apele Vistulei se vor uni cu apele Bugului.

Un vast program pentru dezvoltarea agriculturii în R. P. Chineză

PEKIN 26 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 25 ianuarie, Mao Țze-dun, președintele R. P. Chineze, a convocat Conferința supremă de stat în vederea discutării proiectului de program pentru dezvoltarea agriculturii pe anii 1956—1967. Proiectul a fost prezentat de Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez.

Cuvîntarea lui Mao Țze-dun

In cadrul Conferinței a luat cuvîntul Mao Țze-dun. El a spus printre altele că în momentul de față China se află în condițiile avîntului marii revoluții socialiste.

In decursul primilor trei ani din cei șase care au trecut de la întemeierea R. P. Chineze, în munca noastră — a spus Mao Țze-dun — accentul s-a pus îndeosebi pe refacerea economiei naționale și înfăptuirea unei serii de transformări sociale, în primul rînd a reformei agrare, care nu au fost desăvîrșite în etapa precedentă a revoluției. Din vara trecută transformările socialiste, adică revoluția socialistă s-a desfășurat pe o scară foarte amplă.

Aproximativ peste trei ani revoluția socialistă va fi înfăptuită în linii generale pe scară națională.

Metodele pe care le folosim la înfăptuirea revoluției socialiste — a continuat președintele Mao Țze-dun — sînt metode pașnice. Mulți, atît din partid cît și din afara sa, au exprimat în trecut îndoieli în privința acestor metode. Dar, avîntul care s-a produs în vara anului trecut în mișcarea pentru cooperativizare în sate, avîntul care a început cu cîteva luni în urmă în transformările socialiste în orașe, au risipit în linii generale îndoielile lor.

In prezent, a spus președintele Mao Țze-dun, în situația politică din țara noastră s-au produs schimbări radicale. Numeroasele greutăți care existau în agricultură în vara anului trecut sînt acum în linii generale învinse. Multe din cele socotite în trecut imposibile, astăzi pot fi înfăptuite.

Poporul nostru, a declarat în încheiere președintele Mao Țze-dun, trebuie să aibă un plan de perspectivă, să depună eforturi pentru ca în cîteva decenii să biruie rămînerile în urmă a țării noastre în economie, știință și cultură și să ajungă într-un timp cît mai scurt la nivelul țărilor înaintate. In îndeplinirea acestui țel, un rol hotărîtor îl au cadrele și noi trebuie să avem un număr suficient de specialiști cu o înaltă calificare în domeniul tehnicii și științei. Totodată noi trebuie să continuăm să întărim și să lărgim Frontul unit democrat popular, și să stríngem rîndurile tuturor forțelor ce pot fi unite.

★

La conferință au participat peste 300 de persoane printre care: Liu Șao-ți, președintele Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină; Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, precum și vicepreședinți ai Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, membri ai Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China, miniștri, locțiitori de miniștri etc.

După cuvîntarea președintelui Mao Țze-dun, Liao Lu-ien, șef adjunct al secției pentru munca la sate a C.C. al Partidului Comunist Chinez, a dat lămuriri în legătură cu proiectul programului pentru dezvoltarea agriculturii pe anii 1956—1967.

La conferință au rostit importante cuvîntări premierul Ciu En-lai, în problemele planificării, pregătirii de cadre superioare ale intelectualității; Cen Iun, locțiitor al premierului — în problemele transformării socialiste a industriei și comerțului particular și producției agricole; Li Fu-ciun locțiitor al premierului Consiliului de Stat — în problemele îndeplinirii primului plan cincinal, planificării de perspectivă, ulterioare.

Inainte de convocarea Conferinței supreme de stat, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez a desfășurat o largă discutare a proiectului programului de dezvoltare a agriculturii pe 1956—1967 la care au participat lucrători cu munci de răspundere din comitetele Partidului Comunist Chinez, din provincii, orașe și regiuni autonome și lucrători cu munci de răspundere din organele și instituțiile de resort. Proiectul de program prezentat Conferinței Supreme de Stat a fost îmbunătățit în baza observațiilor făcute în cadrul numeroaselor discuții anterioare.

SPORT

Deschiderea jocurilor Olimpice de iarnă

In orășelul italian Cortina d'Ampezzo, de la poalele munților Dolomiți, a avut loc la 26 ianuarie festivitatea de deschidere a celei de a VII-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă. La această mare sărbătoare sportivă participă aproape 1.000 de sportivi reprezentînd 32 de țări. Pe stadionul de gheață unde s-a desfășurat festivitatea fluturau steagurile multicolore ale țărilor participante la întreceri. Cerul a fost senin și zăpada mult așteptată nu a căzut nici în această zi.

Apariția celor 32 de delegații sportive pe stadionul de gheață a fost salutată cu aplauze entuziaste. In frunte, potrivit tradiției, se afla delegația Greciei, țara de origină a Jocurilor Olimpice. Cu vii aclamații a fost primită delegația U.R.S.S. Coloana era închisă de delegația Italiei. La ora prînzului, președintele Republicii Italia, Giovanni Gronchi, a proclamat deschisă cea de a VII-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Cortina d'Ampezzo. In timp ce fanfara intona imnul olimpic, pe pavilionul central a fost înălțat steagul alb olimpic, avînd în mijloc cele cinci cercuri înlănțuite. Salutat de trompeți, pe stadion a intrat purtînd flacăra olimpică patinatorul italian Guido Caroli. După ce a făcut un tur de pistă el a depus flacăra pe podium unde va rămîne aprinsă pînă la 5 februarie, ziua de închidere a Jocurilor. In numele tuturor sportivilor participanți, campioana italiană de schi, Giuliana Minuzzo Chenal, a rostit jurămîntul olimpic. Ceremonia a luat sfîrșit cu defilarea celor 32 de delegații sportive.

Cea de a VII-a ediție a Jocurilor olimpice de iarnă a început. In cursul serii s-au disputat primele întîlniri din cadrul turneului olimpic de hochei pe gheață. Astăzi, vor avea loc întreceri de bob (echipajele de două persoane) schi, cursa de fond de 40 km. bărbați, proba de slalom uriaș pentru femei și jocuri de hochei pe gheață.

Turul ciclist al Egiptului a luat sfîrșit

CAIRO 26 (Agerpres). — Cel de al treilea tur ciclist al Egiptului a luat sfîrșit joi, odată cu disputarea etapei a 14-a Suez-Cairo (135 km). Nu se poate spune că pe șoseaua asfaltată care duce de la Marea Roșie spre Capitala egipteană s-a pedalat încet. Media orară a fost de peste 39 km. și totuși clasamentele au rămas neschimbate. Astfel, ciclistul bulgar Nencio Hristov și echipa R. P. Bulgaria au repurtat o dublă victorie în această dificilă competiție. Tenacitatea și sudura colectivului cicliștilor bulgari au fost factorii determinanți ai acestui succes. Echipa bulgară cîștigă pentru a doua oară turul Egiptului

Ultima etapă s-a terminat cu victoria germanului Georg Stoltze care a parcurs 135 km. în 3h.33'31". In același timp a sosit un pluton de peste 30 de concurenți printre care se aflau fruntașii clasamentului și cei 4 membri ai echipei R.P.R.

Clasamentul general individual: 1. Nencio Hristov (R.P.B.) a parcurs 1850 km. în 50h.05'52"; 2. Koțev (R.P.B.) 50h.06'47"; 3. Wienkowski (R.P.P.) 50h.07'52"; 4. Bugalski (R.P.P.) 50h.10'33"; 5. Vesely (R. Ceh.) 50h.10'43"; 6. Șandru (R.P.R.) 50h.11'17"; 13. Vasile Ion (R.P.R.) 50h.25'26"; 15 G. Moiceanu (R.P.R.) 50h.31'26"; C. Dumitrescu s-a clasat pe locul 34.

Clasamentul general pe echipe: 1. R. P. Bulgaria 150h.08'56"; 2. R.P.P. 150h.21'33"; 3. R. D. G. 150h.30'59"; 4. R.P.R. 150h.34'13"; 5. Danemarca; 6. R.P.F. Iugoslavia; 7. R. Cehoslovacă; 8. Egipt; 9. Turcia; 10. Siria.

Vraja creațiilor populare

Pe colina Petrin din Praga se înaltă zvelt, voind parcă să străpungă norii cu vîrful lui ascuțit, un turn înalt, construit încă din veacul trecut. Praghezii l-au „botezat" după vestitul Eifel din Franța: „Turnul Eifel praghez". Dacă te urci aici vezi ca în palmă întreaga panoramă a bătrînei capitale cehoslovace, „orașul cel cu 100 de turnuri". Iată Vltava, apa care desparte Praga în două, iată podul lui Carol al IV-lea cu statuile înnegrite de vreme, străjuind de veacuri. Ridicîndu-se semeț, peste toate înălțimile de ziduri și turnuri, te întîmpină castelul Hradcany — hradul, reședința Președintelui Republicii.

Viziunea de ansamblu a orașului creează Pragăi o atmosferă feerică de cetate străveche și de bijuterie în același timp, de impunătoare și impresionantă operă a gîndirii, simțirii și muncii îndîrjite a poporului cehoslovac.

★

...Era într-o după-amiază cu soare mult și puternic. Pe imensul stadion Strahov înțesat cu peste 200.000 de oameni, 8.000 de dansatori, din toate colțurile țării se întreceau în jocuri măiastre și pline de grație. Impresionant spectacol, aveam impresia că pe gazonul imens s-a revărsat toată bogăția de culori a munților, cîmpiilor și dealurilor cehoslovace. Pălăriile negre cu boruri largi ale dansatorilor din Hana, contrastind cu pălăriile țuguiate slovace, din Kosice, hainele albe ca laptele ale dansatorilor din regiunea Karlovy-Vary, ori cele roșii ca focul din Slovacia de răsărit, întrunesc ca-n-tr-un tablou feeric coloritul bogat al artei de amatori din țara prietenă.

O mare de oameni se mișcă în același ritm, în tactul dansului „polka". Pe urmă unele grupuri se așează pe iarbă, iar altele își continuă dansul în ritmul melodiilor specifice fiecărei regiuni în parte.

I-am revăzut în zilele următoare pe unii din artiștii amatori cu prilejul unor spectacole date la locurile lor de muncă, în fabrici și la sate.

★

Dacă colinzi Republica Cehoslovacă de la un capăt la altul, din crestele munților Tatra și pînă în mănoasa vale a Elbei, de la Bratislava și pînă la Melnic, dacă poposești seara într-un sat din Slovacia ori la vreun cămin cultural din regiunea Karlovy-Vary, peste tot ai prilejul să întîlnești artiști amatori, a căror creații populare mai vechi sau mai noi exprimă bogatul suflet al poporului cehoslovac.

Tradiția de luptă a poporului pentru libertate și dreptate socială a imprimat artei un anume caracter militant și revoluționar. Mergi în oricare sat din Boemia și Moravia și ai s-auzi cîntece, povestiri și legende despre Jan Hus, marele reformator și luptător din secolul al XV-lea sau despre Jan Zizka, căpitanul din Trocnov care a condus în bătălie armatele husite.

...De veacuri seara de 6 iulie poposește în viața poporului cehoslovac cu aceeași măreție. In preajma tuturor așezărilor omenești, se aprind în această seară focuri tradiționale. La lumina lor se adună mase de oameni să cinstească memoria marelui înaintaș Jan Hus, neînfricatul luptător pentru dreptate socială, pentru libertate.

Anul trecut, mi-a fost dat să fiu părtaș al acestei impresionante comemorări, într-unul din satele regiunii Karlovy-Vary, cu denumire nouă: Nova Role (Pămînt nou). Se împlineau 540 de ani de la arderea pe rug a lui Jan Hus. Deși de sute de ani se aprind focurile tradiționale, în al zecelea an de la eliberarea Cehoslovaciei, ele au luat o dublă semnificație, reprezentînd biruința ideilor pentru care au luptat Hus și Jan Zizka, precum și realizarea idealurilor lor.

In seara aceea am cunoscut și mai bine sufletul acestui minunat popor frate.

Flăcările începuseră să cuprindă încetul cu încetul stiva de vreascuri și lemne. Pe fețele oamenilor jucau umbrele ca niște fantasme. Era o liniște desăvîrșită. Doar din cînd în cînd se auzeau pocniturile lemnelor cuprinse de foc. Deodată, pe nesimțite, s-a iscat un murmur lin. Cineva din preajma mea — un bărbat cărunt — a intonat cîteva acorduri dintr-un cîntec. Vecinul a prins pe dată tonul și și-a alăturat și el vocea. Degetele unei fete au alunecat pe strunele unei chitare, răspîndind o muzică care a mișcat inimile celor prezenți. Nici nu mi-am dat seama cînd am auzit izbucnind din piepturile tuturor cîntecul. Era același cîntec care însuflețise spre victorie armatele husite conduse de neînfricatul căpitan Jan Zizka. „Inainte husiților! — spun cuvintele cîntecului — înainte spre victorie!".

Impresionant spectacol. Dacă n-aș fi avut alături de mine pe Iosef Kriz, președintele sfatului popular din Nova Role, pe Nidl Frantisek, directorul căminului cultural, și pe alți cîțiva prieteni, aș fi crezut că sînt în secolul al XV-lea la Tabor, în cetatea unde pentru prima dată în istoria Cehoslovaciei încercau oamenii să aducă o lume mai bună. Așa de viu era cîntecul și așa de puternică impresia pe care ne-o produsese.

Însemnări dintr-o călătorie în R. Cehoslovacă

...Cîntecul lor s-a terminat de mult... Parcă ar fi zburat peste veacuri... Dar totuși simțeam cum mai pluteau încă în aerul răcoros al nopții acordurile acestei muzici. In depărtare spre alte dealuri și păduri, se vedeau pîlpîind luminile altor focuri.

Vraja acestor clipe a fost întreruptă de acordurile chitarei. In jurul celui care cînta s-a strîns un grup de fete care a început un cîntec vioi, cu accente dinamice. De astă dată translatoarea a avut putința să traducă cuvintele cîntecului: „Dobre e" — adică „E bine".

„E bine că nu mai avem stăpînii de demult
Care să ne comande și să ne bată din picior,
E bine că nu-și mai bate nimeni joc de noi.
Că nimeni nu ne mai batjocorește fetele
Și nu ne mai ia feciorii la război.

. . . .

Niciodată nu a fost mai bine în țara noastră ca acum.
Muzici, cîntați vesele, va fi și mai bine!".

Este cîntecul plămădit în mintea și sufletul țărăncii muncitoare Aneșka Gorlova din satul Borșice, regiunea Gottwaldov. E cîntecul îndrăgit astăzi cel mai mult în Republica Cehoslovacă, pentru că în el sînt cuprinse toate năzuințele de veacuri ale poporului, toată bucuria zilelor luminoase de astăzi.

...Cu pași mărunți se apropie de grupul de fete o bătrînică. Din cînd în cînd își duce năframa la ochi și-i șterge pe furiș. Indra Placikova, o fată blondă, vioaie, cu ochi surîzători, se întoarce înspre ea și o întreabă uimită:

— Ce-i bătrînico, plîngi?

— Da de unde! Fumul e de vină... Mi-a dat în ochi...

Și bătrîna Hedvika Ieșkova, una din cele mai bune lucrătoare la fabricile de ceramică din Nova Role, își alungă lacrimile cu un zîmbet, își potrivește marama peste părul alb și se așează alături de fata cea blondă. Indra o îmbrățișează cu duioșie și o îndeamnă la cîntec. Bătrîna prinde cu sfială firul melodiei și se alătură armoniei vocilor, armoniei sufletelor.

„...Dobre e, dobre e,
Muzici, cîntați vesele, va fi și mai bine!...

Intr-o după-amiază de duminică ne aflam în satul Necplay. Ne-am plimbat degeaba pe străzi. Erau aproape pustii. Abia mai tîrziu am putut afla taina acestei liniști desăvîrșite.

— Ehei, oamenii sînt la conac, la curte, petrec. Astăzi este „veseliță".

Ce-i aceea veseliță am aflat de-abia mai tîrziu. Mai întîi am urmat pe străzile satului pe prietenul slovac, rumen la față și cu o cămașă albă desfăcută la gît. (Trebuie să folosesc cuvîntul de stradă, pentru că satul Necplay, ca de altfel majoritatea satelor din Cehoslovacia, au aspecte de orășele: cu case de piatră, cu străzi și trotuare, magazine etc. Om deschis la suflet, era gata oricînd să ne dea amănunte asupra oricărui lucru care ne interesa:

— Apoi, să vedeți dumneavoastră, aici în sat, stăpînea înainte un moșier care exploata pe țărani cum vroia el. Viața era grea și traiul sărac. La răscoala din 1944, în luptele aprige de la Banska-Bistrica, au căzut din satul nostru 15 partizani. Abia mai tîrziu, peste un an, am scăpat de jugul fascist; au venit armatele sovietice și romînești de ne-au eliberat. Acum trăim altfel. Ne-am unit pămînturile într-o cooperativă agricolă, muncim cinstit și cîștigăm bine. Nu ne aducem laudă goală, dar am reușit să obținem succese însemnate. Cele 1.200 de oi, 125 de vaci, 330 de porci, cîteva mii de găini și rațe, 50 de cai și aproape 300 de vite ne aduc venituri însemnate. Ziua-muncă s-a ridicat la noi pînă la 25 coroane iar pe deasupra mai primim patru-cinci kilograme de cereale, tot atîtea de cartofi și alte produse. Asta ne îndestulează casele și ne mai rămîne să valorificăm și pe piață.

Am intrat în curtea fostului conac. O mulțime de oameni veniți din toate satele dimprejur la sărbătoarea organizată cu prilejul Zilei internaționale a cooperației petreceau, mîncau, beau, dansau și cîntau.

La o masă, președintele Jan Grajciar închină în sănătatea colectiviștilor harnici. Ii răspunde un torent de voci vesele și paharele cu bere se deșartă cît ai clipi din ochi. Incepe apoi o adevărată întrecere de cîntece. Bukovschy Pavel, conducătorul brigăzii a I-a, vrea să cînte neapărat cîntecul lui Janoșik. Toți îl acompaniază în cor:

„Jandarmii din Detva
S-au dus pe drum în sus
Urmărindu-l pe baciul nostru.
Dar ei s-au necăjit amarnic
Că nu l-au putut prinde
Pe voinicul din Ocova.
Degeaba plîngeți, degeaba vă necăjiți,
Că pe Juro tot nu-l puteți prinde".

Cu cîtă mîndrie cîntă colectiviștii! Simți în inimile lor o frîntură din Janoșik, acest vestit erou popular, care a luptat împotriva ciocoilor, pentru a face dreptate țăranilor obidiți. Simți în același timp bucuria colectiviștilor pentru zilele senine de astăzi pe care le trăiesc liber. E bucuria întregului popor...

STANCU LASCAR

Ansamblul de dansuri din Lyplansky Mikulas.

„Scînteia tineretului"
pag. 4-a 27 ianuarie 1956

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".